

למוֹד יוֹמי
משניות
זוהר

עם תיקוני זוהר

דף ליום לסיום בשנה

בעידודו של מו"ר הרה"צ שליט"א

יוצא לאור ע"י חסידי ברסלב

יבנאל עיר ברסלב,

עיר שומרי הלשון, עיר השמחה

פרשת

חקת תשפ"ו

ניתן להשיג בתיבה בכניסה להיכל מוהרא"ש

או שלח צרף למייל: breslevsheli1@gmail.com

נדפס לזכות נשמתו הטהורה

של כ"ק אדמו"ר עט"ר

מוהרא"ש

ר' אליעזר שלמה בן

ר' מנחם זאב זי"ע

לזכות מורנו ורבנו הרה"צ

ר' יצחק שמואל אהרן לעזער

שליט"א

יהי רצון שימשיך להנהיג את הקהילה הקדושה מתוך
בריאות איתנה ונחת מכל יצ"ח ותלמידיו

לזכות נשמתם הקדושה והטהורה של

רבי חייא ובניו חזקיה ויהודה

ולזכות

רב המנונא סבא ורב הונא ריש גלותא

טוב לומר לפני הקמוד :

הקמוד במשניות ובזהר הקדוש יהיה לעלוי השכינה הקדשה
ולחקל צערה, לעלוי כל נשמות ישראל שנפטרו מן העולם,
גאלה, ישועה, רפואה והצלחה לכלל נשמות ישראל
ברוחניות ובגשמיות, גלוי משיח צדקנו ברחמים ובגין בית
מקדשנו ותפארתנו במהרה בימינו, אמן כן יהי רצון.

מסכת סוטה פרק ו

א. מי שקנא לאשתו ונסתרה, אפלו שמע מעוף הפורח - יוציא ויתן כתובה, דברי רבי אליעזר. רבי יהושע אומר: עד שישאו ויתנו בה מוזרות בלבנה: ב. אמר עד אחד: 'אני ראיתי שנטמאת' - לא היתה שותה. ולא עוד אלא אפלו עבד, אפלו שפחה, הרי אלו נאמנין אף לפסלה מכתבתה. חמותה ובת חמותה וצרתה ויבמתה ובת בעלה - הרי אלו נאמנות, ולא לפסלה מכתבתה, אלא שלא תשתה: ג. שהיה בדין: ומה אם עדות ראשונה שאין אוסרתה אסור עולם - אינה מתקימת בפחות משנים. עדות אחרונה שאוסרתה אסור עולם - אינו דין שלא תתקיים בפחות משנים? תלמוד לומר (במדבר ה, יג): "ועד אין בה" - כל עדות שיש בה. קל וחומר לעדות הראשונה מעתה: ומה אם עדות אחרונה שאוסרתה אסור עולם - הרי היא מתקימת בעד אחד. עדות הראשונה שאין אוסרתה אסור עולם - אינו דין שתתקיים בעד אחד? תלמוד לומר (דברים כד, א): "כי מצא בה ערות דבר", ולהלן הוא אומר (שם יט, טו): "על-פי שנים עדים... יקום דבר", מה להלן על-פי שנים עדים, אף כן על-פי שנים עדים: ד. עד אומר: 'נטמאת' ועד אומר: 'לא נטמאת', אשה אומרת: 'נטמאת' ואשה אומרת:

'לא נטמאת' - היתה שותה. אחד אומר: 'נטמאת', ושנים אומרים: 'לא נטמאת' - היתה שותה. שנים אומרים: 'נטמאת' ואחד אומר: 'לא נטמאת' - לא היתה שותה:

מסכת סוטה פרק ז

א. אלו נאמריין בכל לשון: פרשת סוטה, ודוי מעשר, קריאת שמע, ותפלה וברכת המזון, ושבועת העדות, ושבועת הפקדון: ב. ואלו נאמריין בלשון הקדש: מקרא בכורים, וחליצה, ברכות וקללות, ברכת כהנים, וברכת כהן גדול, ופרשת המלך, ופרשת עגלה ערופה, ומשוח מלחמה בשעה שהוא מדבר אל העם: ג. 'מקרא בכורים' כיצד? "וענית ואמרת לפני ה' אלהיך" (דברים כו, ה), ולהלן הוא אומר (שם כז, יד): "וענו הלויים ואמרו", מה ענינה האמורה להלן בלשון הקדש, אף כן בלשון הקדש. ד. 'חליצה' כיצד? "וענתה ואמרה" (שם כה, ט), ולהלן הוא אומר (שם כז, יד): "וענו הלויים ואמרו", מה ענינה האמורה להלן בלשון הקדש, אף כן בלשון הקדש. רבי יהודה אומר: "וענתה ואמרה ככה" - עד שתאמר בלשון הזה: ה. "ברכות וקללות" כיצד? כיון שעברו ישראל את הירדן ובאו אל הר-גרזים ואל הר-עיבל שבשומרון שבצד שכם שאצל אלוני מורה, שנאמר (שם יא,

רֹאשֵׁיהֶן, חוץ מִכֶּהֶן גָּדוֹל, שְׂאִינוּ
 מִגְבִּיָּה אֶת יָדָיו לְמַעַלָּה מִן הַצִּיץ. רַבִּי
 יְהוּדָה אָמַר: אִף כֶּהֶן גָּדוֹל מִגְבִּיָּה יָדָיו
 לְמַעַלָּה מִן הַצִּיץ, שֶׁנֶּאֱמַר (וַיִּקְרָא ט,
 כב): "וַיִּשָּׂא אֶהָרֶן אֶת יָדָיו אֶל-הָעַם
 וַיְבָרְכֵם": ז. 'בְּרִכּוֹת כֶּהֶן גָּדוֹל' פִּיֶּצֵד?
 חֲזַן הַכִּנְסֵת נוֹטֵל סִפְר־תּוֹרָה וְנוֹתְנָהּ
 לְרֹאשׁ הַכִּנְסֵת, וְרֹאשׁ הַכִּנְסֵת נוֹתְנָהּ
 לְסֹגֵן, וְהַסֹּגֵן נוֹתְנָהּ לְכֶהֶן גָּדוֹל, וְכֶהֶן
 גָּדוֹל עוֹמֵד וּמְקַבֵּל וְקוֹרֵא עוֹמֵד, וְקוֹרֵא
 "אַחֲרֵי מוֹת" (שָׁם טז, א-לד), וְ"אֵךְ
 בְּעֵשׂוֹר" (שָׁם כג, כו-לב). וְגוֹלֵל אֶת
 הַתּוֹרָה וּמְנִיחָהּ בְּחִיקוֹ וְאָמַר: 'יֹתֵר
 מִמָּה שֶׁקָּרִיתִי לְפָנֶיכֶם פְּתוּב כָּאֵן'.
 "וּבְעֵשׂוֹר" (בַּמִּדְבָּר כט, ז-יב)
 שֶׁבַח־מַשׁ הַפְּקוּדִים קוֹרֵא עַל-פִּיהָ,
 וּמְבָרֵךְ עָלֶיהָ שְׁמוֹנָה בְּרִכּוֹת, עַל
 הַתּוֹרָה, וְעַל הָעֲבוּדָה, וְעַל הַהוֹדָיָה,
 וְעַל מַחִילַת הָעוֹן, וְעַל הַמְּקַדָּשׁ, וְעַל
 יִשְׂרָאֵל, וְעַל הַכֹּהֲנִים, וְעַל שְׂאֵר
 הַתְּפִלָּה: ח. 'פְּרֻשֵׁת הַמֶּלֶךְ' פִּיֶּצֵד?
 מוֹצָאֵי יוֹם-טוֹב הָרֹאשׁוֹן שֶׁל חַג,
 בְּשִׁמְיָנוּ בְּמוֹצָאֵי-שְׁבִיעִית, עוֹשִׂין לוֹ
 בִּימָה שֶׁל עֵץ בְּעֵזְרָה, וְהוּא יוֹשֵׁב עָלֶיהָ,
 שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים לא, י): "מִקֵּץ שִׁבְעַת
 שָׁנִים בְּמַעַד" וְגוֹ'. חֲזַן-הַכִּנְסֵת נוֹטֵל
 סִפְר־תּוֹרָה, וְנוֹתְנָהּ לְרֹאשׁ הַכִּנְסֵת,
 וְרֹאשׁ הַכִּנְסֵת נוֹתְנָהּ לְסֹגֵן, וְהַסֹּגֵן נוֹתְנָהּ
 לְכֶהֶן גָּדוֹל, וְכֶהֶן גָּדוֹל נוֹתְנָהּ לְמֶלֶךְ,
 וְהַמֶּלֶךְ עוֹמֵד וּמְקַבֵּל וְקוֹרֵא יוֹשֵׁב.
 אֲגַרְפָּס הַמֶּלֶךְ עֹמֵד וְקַבֵּל וְקוֹרֵא עוֹמֵד,

(ל): "הֲלֹא-הֵמָּה בְּעֵבֶר הִירְדֵן" וְגוֹ',
 וְלִהְלֵךְ הוּא אָמַר (בְּרֵאשִׁית יב, ו):
 "וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאֶרֶץ עַד מְקוֹם שְׂכָם עַד
 אֵלּוֹן מוֹרָה", מָה "אֵלּוֹן מוֹרָה" הָאָמוֹר
 לְהֵלֵךְ: "שְׂכָם", אִף "אֵלּוֹן מוֹרָה"
 הָאָמוֹר כָּאֵן: "שְׂכָם". שֶׁשָּׂה שְׂבָטִים
 עָלוּ לְרֹאשׁ הַר-גְּרִזִים, וְשֶׁשָּׂה שְׂבָטִים
 עָלוּ לְרֹאשׁ הַר-עֵיבָל, וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם
 וְהָאֲרוֹן עוֹמְדִים לְמַטָּה בְּאֲמָצַע;
 הַכֹּהֲנִים מְקִיפִין אֶת הָאֲרוֹן, וְהַלְוִיִּם אֶת
 הַכֹּהֲנִים, וְכֹל יִשְׂרָאֵל מִכָּאֵן וּמִכָּאֵן,
 שֶׁנֶּאֱמַר (יְהוֹשֻׁעַ ח, לג): "וְכֹל יִשְׂרָאֵל
 וַזְּקִנָיו וְשִׁטְרָיו וְשִׁפְטָיו עֹמְדִים מִזֶּה
 וּמִזֶּה לְאֲרוֹן" וְגוֹ'. הִפְכוּ פְּנֵיהֶם כָּל־פִּי
 הַר-גְּרִזִים וּפְתַחוּ בְּבִרְכָה: "בְּרוּךְ הָאֵישׁ
 אֲשֶׁר לֹא יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמִסֵּכָה", וְאֵלוֹ
 וְאֵלוֹ עוֹנִין: "אֱמֵן". הִפְכוּ פְּנֵיהֶם כָּל־פִּי
 הַר-עֵיבָל וּפְתַחוּ בְּקִלְלָה: "אֲרוּר הָאֵישׁ
 אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמִסֵּכָה" (דְּבָרִים כז,
 טו), וְאֵלוֹ וְאֵלוֹ עוֹנִין: "אֱמֵן", עַד
 שֶׁגּוֹמְרִין בְּרִכּוֹת וְקִלְלוֹת. וְאַחֲר־כֵּן
 הֵבִיאוּ אֶת הָאֲבָנִים וּבְנוּ אֶת הַמִּזְבֵּחַ
 וְסִדְּוּהוּ בְּסִיד, וְכָתְבוּ עָלָיו אֶת כָּל דְּבָרֵי
 הַתּוֹרָה בְּשִׁבְעִים לָשׁוֹן, שֶׁנֶּאֱמַר (שָׁם,
 ח): "בְּאֵר הַיֵּטֵב" וְנָטְלוּ אֶת הָאֲבָנִים
 וּבָאוּ וְלָנוּ בְּמִקְוֵי: ו. 'בְּרִכַּת-כֹּהֲנִים'
 פִּיֶּצֵד? בְּמִדִּינָה אֹמְרִים אוֹתָהּ שֶׁלֹּשׁ
 בְּרִכּוֹת, וּבְמִקְדָּשׁ בְּרִכָּה אַחַת. בְּמִקְדָּשׁ
 אָמַר אֶת הַשֵּׁם כִּכְתָּבוּ, וּבְמִדִּינָה
 בְּכַנּוּיָו. בְּמִדִּינָה כֹהֲנִים נוֹשְׂאִים אֶת
 יָדֵיהֶן כְּנֹגֵד כְּתֻפֵיהֶן, וּבְמִקְדָּשׁ עַל-גְּבִי

מְעַרְמִיָּהֶם הַלְבִּישׁוּ מִן הַשָּׁלָל וַיִּלְבְּשׁוּם
וַיַּנְעִלוּם וַיֹּאכְלוּם וַיִּשְׁקוּם וַיִּסְכּוּם
וַיִּנְהָלוּם בַּחֲמָרִים לְכָל כּוֹשֵׁל וַיְבִיאוּם
יָרְחוּ עִיר הַתְּמָרִים אֶצֶל אַחֵיהֶם וַיִּשׁוּבוּ
שְׁמֵרוֹן; עַל אוֹיְבֵיכֶם אַתֶּם הוֹלְכִים,
שָׂאֵם תְּפִלוּ בְיָדָם - אֵין מְרַחֲמִין עֲלֵיכֶם.
"אַל יֵרֶךְ לְבַבְכֶם אֶל תִּירָאוּ וְאֶל תַּחֲפֹזוּ"
וְגו' (דְּבָרִים כ, ג). "אַל יֵרֶךְ לְבַבְכֶם" -
מִפְּנֵי צָהֳלַת סוּסִים וְצַחְצוּחַ חֲרָבוֹת.
"אַל תִּירָאוּ" - מִפְּנֵי הַגַּפְתַּת תְּרִיסִין
וְשִׁפְעַת הַקֶּלְגָּסִין. "אַל תַּחֲפֹזוּ" - מִקּוֹל
קָרְנוֹת. "אַל תַּעֲרָצוּ" - מִפְּנֵי קוֹל
צֹחָחוֹת. "כִּי ה' אֱלֹהֵיכֶם הֵהוֹלֵךְ עִמָּכֶם"
- הֵן בָּאֵין בְּנִצְחוֹנוֹ שֶׁל בֶּשֶׁר וְדָם, וְאַתֶּם
בָּאִים בְּנִצְחוֹנוֹ שֶׁל מְקוֹם; פְּלִשְׁתִּים בָּאוּ
בְּנִצְחוֹנוֹ שֶׁל גְּלִית, מָה הָיָה סוּפוֹ? לְסוּף
נָפַל בַּחֲרָב וְנָפְלוּ עִמּוֹ; בְּנֵי עַמּוֹן בָּאוּ
בְּנִצְחוֹנוֹ שֶׁל שׁוֹבֵךְ, מָה הָיָה סוּפוֹ?
לְסוּף נָפַל בַּחֲרָב וְנָפְלוּ עִמּוֹ; וְאַתֶּם אֵי
אַתֶּם כֵּן, "כִּי ה' אֱלֹהֵיכֶם הֵהוֹלֵךְ עִמָּכֶם
לְהִלָּחֵם לָכֶם" וְגו' - זֶה מַחְנֶה הָאָרוֹן:
ב. "וְדַבְּרוּ הַשְּׁטָרִים אֶל הָעָם לֵאמֹר מִי
הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בַּיִת חֲדָשׁ וְלֹא חָנְכוּ
יָלְךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ" וְגו' (שָׁם, שָׁם ה) -
אֶחָד הַבוֹנֶה בַּיִת הַתְּבֵן, בַּיִת הַבְּקָר, בַּיִת
הָעֵצִים, בַּיִת הָאוֹצְרוֹת; אֶחָד הַבוֹנֶה,
וְאֶחָד הַלּוֹקֵחַ, וְאֶחָד הַיּוֹרֵשׁ, וְאֶחָד
שֹׁנֵת לֹא מִתְּנָה. "וּמִי הָאִישׁ אֲשֶׁר נָטַע
כָּרֶם וְלֹא חָלְלוֹ" וְגו' (שָׁם, שָׁם ה) -
אֶחָד הַנוֹטֵעַ הַכָּרֶם, וְאֶחָד הַנוֹטֵעַ
חֲמֹשֶׁה אֵילָנֵי מֵאֲכָל, וְאֶפְלוּ מִחֲמֹשֶׁת

וְשִׁבְחוּהוּ חֲכָמִים. וּכְשֶׁהֲגִיעַ ל' לֹא
תוֹכַל לָתֵת עָלֶיךָ אִישׁ נֹכְרִי" (שָׁם יז,
טו) - זָלְגוּ עֵינָיו דְּמָעוֹת; אָמְרוּ לוֹ: 'אַל
תִּתֵּירָא אַגְרָפֶס, אַחִינוּ אַתָּה, אַחִינוּ
אַתָּה, אַחִינוּ אַתָּה! וְקוֹרָא מִתַּחֲלַת
"אַלֶּה הַדְּבָרִים" עַד "שְׁמַע" (דְּבָרִים א,
א - ו, ד); ו"שְׁמַע" (שָׁם ו, ד-ט);
"וְהָיָה אִם שָׁמַע" (שָׁם יא, יג-כא);
"עֲשֹׂר תַעֲשֹׂר" (שָׁם יד, כב-כט); "כִּי
תִכְלֶה לַעֲשֹׂר" (שָׁם כו, יב-טו);
ו'פָּרַשְׁתָּ הַמֶּלֶךְ" (שָׁם יז, יד-כ);
ו'בְּרָכוֹת וְקִלְלוֹת' (שָׁם כח, א); עַד
שְׁגוּמַר כָּל הַפָּרָשָׁה (שָׁם, שָׁם סט).
בְּרָכוֹת שְׁכַהֵן גְּדוֹל מְבָרֵךְ אוֹתָן - הַמֶּלֶךְ
מְבָרֵךְ אוֹתָן, אֲלֵא שְׁנוֹתָן שֶׁל רְגָלִים
תַּחַת מַחִילַת הָעוֹן:

מִסְכַּת סוּטָה פָּרְקָא ח

א. מְשׁוּחַ-מְלַחְמָה בְּשַׁעָה שְׁמַדְבַּר אֶל
הָעָם, בְּלִשׁוֹן-הַקֹּדֶשׁ הָיָה מְדַבֵּר,
שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים כ, ב; ג): "וְהָיָה
כְּקָרְבְּכֶם אֶל הַמְּלַחְמָה וְנִגַּשׁ הַכַּהֵן -
זֶה כַּהֵן מְשׁוּחַ-מְלַחְמָה. "וְדַבֵּר אֶל
הָעָם" - בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ. וְאָמַר אֲלֵיהֶם
(שָׁם): "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קָרְבִים הַיּוֹם
לְמַלְחָמָה עַל אוֹיְבֵיכֶם" - וְלֹא עַל
אַחֵיכֶם; לֹא יְהוּדָה עַל שְׁמַעוֹן, וְלֹא
שְׁמַעוֹן עַל בְּנֵימִין, שָׂאֵם תְּפִלוּ בְיָדָם
יָרַחְמוּ עֲלֵיכֶם, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: (דְּבָרִי-
הַיָּמִים ב, כח, טו): "וַיִּקְוֹמוּ הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר נִקְבוּ בְשֵׁמוֹת, וַיַּחֲזִיקוּ בַשְּׂבִיָּה וְכָל

לְבֵיתוֹ" (שם כ, ח). רבי עקיבא אומר:
 "הִירָא וְרַךְ הַלֵּבב" – כַּמְשָׁמְעוּ, שְׂאִינוּ
 יְכוּל לַעֲמֹד בְּקִשְׁרֵי הַמְּלַחְמָה וְלִרְאוֹת
 חֶרֶב שְׁלוֹפָה. רבי יוסי הגלילי אומר:
 "הִירָא וְרַךְ הַלֵּבב" – זֶהוּ הַמְּתִירָא מִן
 הָעֵבְרוֹת שְׁבִידוֹ, לְפִיכֹךְ תִּלְתָּהּ לוֹ
 הַתּוֹרָה אֵת כָּל אֱלוֹ, שִׁיחֹזֵר בְּגִלְגָּלָן. רבי
 יוסי אומר: אֲלֻמָּנָה לְכַהֵן גָּדוֹל, גְּרוּשָׁה
 וְחִלּוּצָה לְכַהֵן הַדְּיוּט, מְמַזְרֵת וּנְתִינָה
 לְיִשְׂרָאֵל, בֵּת יִשְׂרָאֵל לְמַמְזֵר וּלְנִתְיָן,
 הֵרִי הוּא "הִירָא וְרַךְ הַלֵּבב": ו. "וְהִיָּה
 כְּכֹלֵת הַשְּׁטָרִים לְדַבֵּר אֶל הָעָם וּפְקֻדוֹ
 שְׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם" (שם שם, ט),
 וּבַעֲקֻבוֹ שֶׁל הָעָם. מַעֲמִידִין זְקִיפִין
 לְפָנֵיהֶם, וְאַחֲרֵים מְאַחֲוִרִיהֶם, וְכַשִּׁילִין
 שֶׁל בְּרוֹזֵל בִּידֵיהֶן, וְכָל הַמְּבַקֵּשׁ לְחֹזֵר –
 הָרְשׁוֹת בִּידוֹ לְקַפֵּחַ אֶת שׁוֹקִיו, שֶׁתַּחֲלֵת
 נִיסָה נְפִילָה, שְׁנֵאמַר: (שְׁמוּאֵל-א ד,
 יז): "נָס יִשְׂרָאֵל לְפָנַי פְּלִשְׁתִּים וְגַם
 מִגִּפָּה גְדוֹלָה הִיָּתָה בָּעָם", וְלַהֲלֵךְ הוּא
 אֹמֵר (שם לא, א): "וַיִּנְסוּ אַנְשֵׁי
 יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי פְּלִשְׁתִּים וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים"
 וְגו': ז. בְּמָה דְבָרִים אַמּוּרִים? בְּמִלְחָמָת
 הָרְשׁוֹת; אֲבָל בְּמִלְחָמָת מִצְוָה – הַכֹּל
 יוֹצֵאִין, אֲפֹלו "חֲתָן מַחְדָּרוֹ וְכֹלָה
 מַחֲפָתָה" (יואל ב, טז). אָמַר רַבִּי
 יְהוּדָה: בְּמָה דְבָרִים אַמּוּרִים?
 בְּמִלְחָמָת מִצְוָה. אֲבָל בְּמִלְחָמָת חוֹבָה –
 הַכֹּל יוֹצֵאִין, אֲפֹלו "חֲתָן מַחְדָּרוֹ וְכֹלָה
 מַחֲפָתָה":

מִיָּנִין, אֶחָד הַנוֹטֵעַ, וְאֶחָד הַמְּבָרִיךְ,
 וְאֶחָד הַמְּרַכֵּב, וְאֶחָד הַלּוֹקֵחַ, וְאֶחָד
 הַיּוֹרֵשׁ, וְאֶחָד שֶׁנִּתֵּן לוֹ מִתְּנָה; "וּמִי
 הָאִישׁ אֲשֶׁר אָרַשׁ אִשָּׁה" וְגו' (שם, שם)
 ז) – אֶחָד הַמְּאַרֵס אֶת הַבְּתוּלָה וְאֶחָד
 הַמְּאַרֵס אֶת הָאֲלֻמָּנָה, אֲפֹלו שׁוֹמְרֵת
 יָבָם. וְאֲפֹלו שְׁמַע שְׁמַת אָחִיו בְּמִלְחָמָה
 – חוֹזֵר וּבָא לוֹ. כָּל אֱלוֹ שׁוֹמְעִין דְּבָרֵי
 כַּהֵן מַעֲרָכֵי מִלְחָמָה וְחוֹזְרִין, וּמְסַפְּקִין
 מִים וּמְזוּן וּמִתְקַנִּין אֶת הַדְּרָכִים: ג.
 וְאֵלוֹ שְׂאִינָן חוֹזְרִין: הַבּוֹנֵה בֵּית שְׁעַר,
 אַכְסֵדְרָה, וּמְרַפֵּסֵת; הַנוֹטֵעַ אַרְבָּעָה
 אֵילָנֵי מֵאֲכָל, וְחַמְשָׁה אֵילָנֵי סָרֵק;
 הַמְּחִזִּיר אֶת גְּרוּשָׁתוֹ, אֲלֻמָּנָה לְכַהֵן
 גָּדוֹל, גְּרוּשָׁה וְחִלּוּצָה לְכַהֵן הַדְּיוּט,
 מְמַזְרֵת וּנְתִינָה לְיִשְׂרָאֵל, בֵּת יִשְׂרָאֵל
 לְמַמְזֵר וּלְנִתְיָן – לֹא הִיָּה חוֹזֵר. רַבִּי
 יְהוּדָה אֹמֵר: אֵף הַבּוֹנֵה בֵּית עַל מְכוֹנוֹ
 – לֹא הִיָּה חוֹזֵר. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אֹמֵר: אֵף
 הַבּוֹנֵה בֵּית לְבָנִים בְּשָׁרוֹן – לֹא הִיָּה
 חוֹזֵר: ד. וְאֵלוֹ שְׂאִין זִזִין מִמְּקוֹמָן: בְּנָה
 בֵּית וְחֲנֹכוֹ, נָטַע כָּרֵם וְחֲלָלוֹ. הַנוֹשֵׂא אֶת
 אַרוֹסָתוֹ, הַכּוֹנֵס אֶת יְבָמָתוֹ, שְׁנֵאמַר
 (דְּבָרִים כד, ה): "נָקִי יִהְיֶה לְבֵיתוֹ שְׁנָה
 אַחַת". "לְבֵיתוֹ" – זֶה בֵּיתוֹ. "יִהְיֶה" –
 זֶה כְּרָמוֹ. "וְשָׂמַח אֶת אִשְׁתּוֹ" – זוֹ
 אִשְׁתּוֹ. "אֲשֶׁר לָקַח" – לְהַבִּיא אֶת
 יְבָמָתוֹ. אִינָן מְסַפְּקִין מִים וּמְזוּן וְאִינָן
 מְתַקְּנִין אֶת הַדְּרָכִים: ה. "וַיִּסְפּוּ
 הַשְּׁטָרִים לְדַבֵּר אֶל הָעָם וְאָמְרוּ מִי
 הָאִישׁ הִירָא וְרַךְ הַלֵּבב יִלְךְ וַיֵּשֶׁב

מסכת סוטה פרק ט

בעל" (דברים כא, ג). ואין המום פוסל בה, ומורידין אותה ל"נחל איתן" (שם, שם ד); ואיתן כמשמעו: קשה; אף על-פי שאינו איתן - כשר. ועורפין אותה בקופיץ מאחוריה. ומקומה אסור מלזרע ומלעבד; ומתר לסרק שם פשתן, ולנקר שם אבנים: ו. זקני אותה העיר רוחצין את ידיהן במים במקום עריפה של עגלה, ואומרים (שם, שם ז): "ידינו לא שפכה את הדם הזה, ועינינו לא ראו". וכי על דעתנו עלתה, שזקני בית-דין שופכי דמים הן? אלא שלא בא לידינו ופטרנוהו בלא מזון, ולא ראינוהו, והנחנוהו בלא לוייה. והכהנים אומרים (דברים כא, ח): "כפר לעמך ישראל אשר פדית ה', ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל". לא היו צריכים לומר (שם): "ונכפר להם הדם", אלא רוח הקדש מבשרתן: אימתי שתעשו ככה, הדם מתכפר להם: ז. נמצא ההורג עד שלא נערפה העגלה - תצא ותרעה בעדר; משנערפה העגלה - תקבר במקומה, שעל ספק באת מתחלתה, כפרה ספקה והלכה לה. נערפה העגלה, ואחר-כך נמצא ההורג - הרי זה יהרג: ח. עד אחד אומר: 'ראיתי את ההורג', ועד אחד אומר: 'לא ראית', אשה אומרת: 'ראיתי', ואשה אומרת: 'לא ראית' - היו עורפין. עד אחד אומר: 'ראיתי', ושנים אומרים: 'לא ראית' - היו

א. עגלה ערופה - בלשון הקדש; שנאמר (דברים כא, א-ב): "כי ימצא חלל באדמה... ויצאו זקניו ושפטיה" - שלשה מבית-דין הגדול שבירושלים היו יוצאין. רבי יהודה אומר: חמשה, שנאמר: "זקניו" - שנים, "ושפטיה" - שנים, ואין בית-דין שקול - מוסיפין עליהן עוד אחד: ב. נמצא טמון בגל, או תלוי באילן, או צף על-פני המים - לא היו עורפין, שנאמר (שם, שם א): "באדמה" - ולא טמון בגל. "נופל" - ולא תלוי באילן. "בשדה" - ולא צף על-פני המים. נמצא סמוך לספר, או לעיר שרבה נכרים, או לעיר שאין בה בית-דין - לא היו עורפין. אין מודדין אלא מעיר שיש בה בית-דין. נמצא מכון בין שתי עירות - שתיהן מביאות שתי עגלות; דברי רבי אליעזר. ואין ירושלים מביאה עגלה ערופה: ג. נמצא ראשו במקום אחד, וגופו במקום אחר - מוליכין הראש אצל הגוף; דברי רבי אליעזר. רבי עקיבא אומר: הגוף אצל הראש: ד. מאין היו מודדין? רבי אליעזר אומר: מטבורו. רבי עקיבא אומר: מחטמו. רבי אליעזר בן יעקב אומר: במקום שנעשה חלל - מצוארו: ה. נפטר זקני ירושלים והלכו להן. זקני אותה העיר מביאין "עגלת בקר אשר לא עבד בה, אשר לא משכה

אומר: אף נטל שמן הפרות: יג. רבי שמעון בן אלעזר אומר: הטהרה נטלה את הטעם ואת הריח. המעשרות נטלו את שמן הדגן. וחכמים אומרים: הזנות והכשפים כלו את הכל: יד. בפלמוס של אספסיוס גזרו על עטרות חתנים, ועל הארוס. בפלמוס של טיטוס גזרו על עטרות כלות, ושלא ילמד אדם את בנו יונית. בפלמוס האחרון גזרו שלא תצא הכלה באפריון בתוך העיר, ורבותינו התירו שתצא הכלה באפריון בתוך העיר: טו. משמת רבי מאיר – בטלו מושלי משלים. משמת בן עזאי – בטלו השקדנים. משמת בן זומא – בטלו הדרשנים. משמת רבי יהושע – פסקה טובה מן העולם. משמת רבן שמעון בן גמליאל – בא גובי ורבו צרות. משמת רבי אלעזר בן עזריה – פסק העשר מן החכמים. משמת רבי עקיבא – בטל כבוד התורה. משמת רבי חנינא בן דוסא – בטלו אנשי מעשה. משמת רבי יוסי קטנותא – פסקו חסידים. ולמה נקרא שמו 'קטנותא'? שהיה קטנותן של חסידים. משמת רבן יוחנן בן זכאי – בטל זיו החכמה. משמת רבן גמליאל הזקן – בטל כבוד התורה, ומתה טהרה ופרישות. משמת רבי ישמעאל בן פאבי – בטל זיו הפהנה. משמת רבי – בטלה ענוה ויראת-חטא. רבי פינחס בן יאיר אומר: משחרב בית-המקדש, בושו חברים

עורפין. שנים אומרים: 'ראינו', ואחד אומר להם: 'לא ראיתם' – לא היו עורפין: ט. משרבו הרצחנים – בטלה עגלה ערופה. משבא אלעזר בן דינאי, ו'תחינה בן פרישה היה נקרא' – חזרו לקרותו: 'בן הרצחן'. משרבו המנאפים – פסקו המים המרים, ורבן יוחנן בן זכאי הפסיקן, שנאמר (הושע ד, יד): "לא אפקוד על בנותיכם כי תזנינה ועל כלותיכם כי תנאפנה כי הם" וגו'. משמת יוסי בן יועזר איש צרדה ויוסי בן יוחנן איש ירושלים – בטלו האשכולות, שנאמר (מיכה ז, א): "אין אשכול לאכול בכורה אותה נפשי": י. יוחנן כהן גדול העביר הודית המעשר. אף הוא בטל את המעוררין, ואת הנוקפין. עד ימיו היה פטיש מכה בירושלים. ובמיו אין אדם צריך לשאל על הדמאי: יא. משבטלה סנהדרין – בטלה השיר מבית המשתאות, שנאמר (ישעיה כד, ט): "בשיר לא ישתו יין" וגו': יב. משמתו נביאים הראשונים – בטלו אורים ותמים. משחרב בית-המקדש – בטל השמיר ונפת צופים, ופסקו אנשי אמנה, שנאמר (תהלים יב, ב): "הושיעה ה' כי גמר חסיד" וגו'. רבן שמעון בן גמליאל אומר משום רבי יהושע: מיום שחרב בית-המקדש – אין יום שאין בו קללה, ולא ירד הטל לברכה, ונטל טעם הפרות. רבי יוסי

הקדש. ורוח-הקדש מביאה לידי תחית-המתים, ותחית-המתים באה על-ידי אליהו זכור לטוב, אמן.
נשלמה מסכת סוטה

מסכת גטין פרק א

א. המביא גט ממדינת הים - צריך שיאמר: 'בפני נכתב ובפני נחתם'. רבן גמליאל אומר: אף המביא מן הרקם ומן החגר. רבי אליעזר אומר: אפלו מכפר לוודים ללוד. וחכמים אומרים: אינו צריך שיאמר: 'בפני נכתב ובפני נחתם', אלא המביא ממדינת הים והמוליך. והמביא ממדינה למדינה במדינת הים - צריך שיאמר: 'בפני נכתב ובפני נחתם'. רבן שמעון בן גמליאל אומר: אפלו מהגמוניא להגמוניא: ב. רבי יהודה אומר: מרקם למזרח ורקם כמזרח, מאשקלון לדרום ואשקלון כדרום, מעכו לצפון ועכו כצפון. רבי מאיר אומר: עכו פארץ-ישראל לגטין: ג. המביא גט פארץ-ישראל - אינו צריך שיאמר: 'בפני נכתב ובפני נחתם'. אם יש עליו עוררים - יתקיים בחותמו. המביא גט ממדינת הים, ואינו יכול לומר: 'בפני נכתב ובפני נחתם', אם יש עליו עדים - יתקיים בחותמו: ד. אחד גטי נשים ואחד שחרורי עבדים - שוו למוליך ולמביא. וזו אחד מן הדרכים ששוו גטי נשים לשחרורי עבדים: ה. כל גט שיש

ובני-חורין, וּחֲפוּ רֵאשִׁים, וְנִדְלְדְלוּ אֲנָשֵׁי-מַעֲשָׂה, וּגְבָרוּ בַעֲלֵי-זְרוּעַ וּבַעֲלֵי-לָשׁוֹן, "וְאִין דּוֹרֵשׁ וְאִין מִבְּקָשׁ" (יחזקאל לד, ו), וְאִין שׁוֹאֵל; עַל מִי לָנוּ לְהַשְׁעֵן? עַל אַבִּינוּ שְׁבַשְׁמַיִם. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל אוֹמֵר: מִיּוֹם שְׁחָרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ - שָׂרוּ חַכְמֵיָא לְמַהוּי כְּסָפְרֵיא, וְסָפְרֵיא כְּחֻזְנֵיא, וְחֻזְנֵיא כְּעַמָּא דְאַרְעָא, וְעַמָּא דְאַרְעָא אֶזְלָא וְנִדְלְדְלָא, וְאִין מִבְּקָשׁ. עַל מִי יֵשׁ לְהַשְׁעֵן? עַל אַבִּינוּ שְׁבַשְׁמַיִם. בְּעַקְבוֹת מְשִׁיחָא - חֲצָפָא יִסְגָּא, וְיִקָּר יֵאמִיר. הִגְפִן תַּתֵּן פְּרִיָּה וְהִיֵּן בִּיקָר, וְהַמְלָכוֹת תַּהֲפֹךְ לְמִינּוֹת, וְאִין תּוֹכְחָה; בֵּית וְעַד יִהְיֶה לְזַנוֹת, וְהַגְּלִיל יִחָרַב, וְהַגְּבָלָן יִשׁוּם, וְאֲנָשֵׁי הַגְּבוּל יִסּוּבְבוּ מְעִיר לְעִיר וְלֹא יַחֲוֹנוּ, וְחַכְמַת סוֹפְרִים תִּסְרַח, וְיִרְאִי-חֲטָא יִמָּאֵסוּ, וְהָאֵמַת תְּהֵא נַעֲדֶרֶת; נַעֲרִים פְּנִי זְקֵנִים יִלְבִּינוּ, זְקֵנִים יַעֲמְדוּ מִפְּנֵי קִטְנִים. "בֶּן מְנַבֵּל אָב, בֵּת קָמָה בְּאִמָּה, כְּלָה בְּחַמְתָּה, אִיבִי אִישׁ אֲנָשֵׁי בֵיתוֹ" (מיכה ז, ו). פְּנֵי הַדּוֹר כְּפְנֵי הַכְּלָב, הֵבֶן אִינוּ מִתְבַּיֵּשׁ מֵאֲבִיו; וְעַל מִי יֵשׁ לָנוּ לְהַשְׁעֵן? עַל אַבִּינוּ שְׁבַשְׁמַיִם. רַבִּי פִּנְחָס בֶּן יֵאִיר אוֹמֵר: זְרִיזוֹת מְבִיאָה לְיַדֵּי נְקִיּוֹת, וְנְקִיּוֹת מְבִיאָה לְיַדֵּי טְהוֹרָה, וְטְהוֹרָה מְבִיאָה לְיַדֵּי פְרִישׁוֹת, וּפְרִישׁוֹת מְבִיאָה לְיַדֵּי קְדֻשָּׁה, וְקְדֻשָּׁה מְבִיאָה לְיַדֵּי עֲנוּהָ, וְעֲנוּהָ מְבִיאָה לְיַדֵּי יִרְאַת-חֲטָא, וְיִרְאַת-חֲטָא מְבִיאָה לְיַדֵּי חֲסִידוּת, וְחֲסִידוּת מְבִיאָה לְיַדֵּי רוּחַ-

פסול. אחד אומר: 'בפני נכתב', ואחד אומר: 'בפני נחתם' - פסול. שנים אומרים: 'בפנינו נכתב', ואחד אומר: 'בפני נחתם' - פסול. ורבי יהודה מכשיר. אחד אומר: 'בפני נכתב', ושנים אומרים: 'בפנינו נחתם' - פשר: ב. נכתב ביום ונחתם ביום, בלילה ונחתם בלילה, בלילה ונחתם ביום - פשר. ביום ונחתם בלילה - פסול. רבי שמעון מכשיר; שהיה רבי שמעון אומר: כל הגטין שנכתבו ביום ונחתמו בלילה - פסולין, חוץ מגטי נשים: ג. בכל כותבין: בדיו, בפס, בסקרא, ובקומוס, ובקנקנתום, ובכל דבר שהוא של קימא. אין כותבין - לא במשקים, ולא במי-פרות, ולא בכל דבר שאינו מתקים. על הכל כותבין: על העלה של זית; ועל הקרן של פרה, ונותן לה את הפרה; על היד של עבד ונותן לה את העבד. רבי יוסי הגלילי אומר: אין כותבין לא על דבר שיש בו רוח חיים, ולא על האכלין: ד. אין כותבין במחבר לקרקע. כתבו במחבר, תלשו וחתמו ונתנו לה - פשר. רבי יהודה פוסל, עד שתהא כתיבתו וחתמתו בתלוש. רבי יהודה בן בתיירה אומר: אין כותבין - לא על הנגר המחוק, ולא על הדפתרא, מפני שהוא יכול להזדיף. וחקמים מכשירין: ה. הכל כשרין לכתב את הגט, אפלו חרש שוטה וקטן. האשה כותבת את גטה, והאיש כותב את

עליו עד כותי - פסול, חוץ מגטי נשים ושחרורי עבדים. מעשה שהביאו לפני רבן גמליאל לכפר עותנאי גט אשה, והיו עדיו עדי כותים - והכשיר. כל השטרות העולים בערפאות של גוים, אף-על-פי שחותמיהם גוים - כשרים, חוץ מגטי נשים ושחרורי עבדים; רבי שמעון אומר: אף אלו כשרין, לא הזכרו אלא בזמן שנעשו בהדיוט: ו. האומר: 'תן גט זה לאשתי, ושטר שחרור זה לעבדי', אם רצה לחזר בשניהן - יחזר, דברי רבי מאיר; וחקמים אומרים: בגטי נשים, אבל לא בשחרורי עבדים, לפי שזכין לאדם שלא בפניו, ואין חבין לו אלא בפניו; שאם ירצה שלא לזון את עבדו - רשאי. ושלל לזון את אשתו - אינו רשאי. אמר להם: והרי הוא פוסל את עבדו מן התרומה, כשם שהוא פוסל את אשתו? אמרו לו: מפני שהוא קנינו. האומר: 'תנו גט זה לאשתי, ושטר שחרור זה לעבדי', ומת - לא יתנו לאחר מיתה; 'תנו מנה לאיש פלוני', ומת - יתנו לאחר מיתה:

מסכת גטין פרק ב

א. המביא גט ממדינת הים, ואמר: 'בפני נכתב, אבל לא בפני נחתם'; 'בפני נחתם, אבל לא בפני נכתב'; 'בפני נכתב כלו, ובפני נחתם חציו'; 'בפני נכתב חציו, ובפני נחתם כלו' -

טפסי גטין, צריך שיניח מקום האיש ומקום האשה ומקום הזמן. שטרי מלוה - צריך שיניח מקום המלוה, מקום הלוה, מקום המעות ומקום הזמן. שטרי מקח - צריך שיניח מקום הלוקח ומקום המוכר ומקום המעות ומקום השדה ומקום הזמן, מפני התקנה. רבי יהודה פוסל בכלן. רבי אלעזר מכשיר בכלן, חוץ מגטי נשים שנאמר (דברים כד, א): "וכתב לה" - לשמה: ג. המביא גט ואבד הימנו, מצאו לאתר - פשר. ואם לאו - פסול; מצאו בחפיסה או בדלסקמא, אם מכירו - פשר. המביא גט, והניחו זקן או חולה - נותנו לה בחזקת שהוא קים. בת-ישראל הנשואה לכהן, והלך בעלה למדינת הים - אוכלת בתרומה, בחזקת שהוא קים. השולח חטאתו ממדינת הים - מקריבין אותה בחזקת שהוא קים: ד. שלשה דברים אמר רבי אלעזר בן פרטא לפני חכמים וקימו את דבריו: על עיר שהקיפוה פרקום, ועל הספינה המטרפת בים, ועל היוצא לדון - שהן בחזקת קימין. אבל עיר שכבשה פרקום, וספינה שאבדה בים, והיוצא להרג - נותנין עליהן חמרי חיים וחמרי מתים. בת-ישראל לכהן, ובת כהן לישראל - לא תאכל בתרומה: ה. המביא גט בארץ-ישראל וחלה - הרי זה משלחו ביד אחר. ואם אמר לו: 'טל לי הימנה חפץ פלוני' - לא ישלחנו ביד

שוברו, שאין קיום הגט אלא בחותמו. הכל פשרין להביא את הגט, חוץ מחרש, שוטה וקטן וסומא ונכרי: ו. קבל הקטן והגדיל, חרש ונתפקח, סומא ונתפתח, שוטה ונשתפה, נכרי ונתגיר - פסול. אבל פקח ונתחרש וחרז ונתפקח, פתוח ונסתמא וחרז ונתפתח, שפוי ונשתטה, וחרז ונשתפה - פשר. זה הכלל: כל שתחלתו וסופו בדעת - פשר: ז. אף הנשים שאינן נאמנות לומר: 'מת בעלה' - נאמנות להביא את גטה: חמותה ובת חמותה וצרתה ויבמתה ובת בעלה. מה בין גט למיתה, שהכתב מוכיח. האשה עצמה מביאה את גטה, ובלבד שהיא צריכה לומר: 'בפני נכתב ובפני נחתם':

מסכת גטין פרק ג

א. כל גט שנכתב שלא לשום אשה - פסול. כיצד? היה עובר בשוק, ושמע קול סופרים מקריין: 'איש פלוני מגרש את פלונית ממקום פלוני', ואמר: 'זה שמי וזה שם אשתי' - פסול לגרש בו. יתר מכך: כתב לגרש בו את אשתו ונמלך, מצאו בן עירו ואמר לו: 'שמי כשמה, ושם אשתי כשם אשתך' - פסול לגרש בו. יתר מכך: היו לו שתי נשים ושמותיהן שוין, כתב לגרש בו את הגדולה - לא יגרש בו את הקטנה. יתר מכך: אמר ללבקר: 'כתב לאיזו שארצה אגרש' - פסול לגרש בו: ב. הפותב

אחר, שְׁאִין רְצוֹנוֹ שְׂיֵהָא פְּקֻדוֹנוּ בְּיַד
 אחר: ו. הַמְּבִיא גִט מִמְּדִינַת הַיָּם וְחָלָה
 – עוֹשֶׂה בֵּית-דִין וּמְשַׁלְּחוֹ, וְאוֹמֵר
 לְפָנֶיהֶם: 'בְּפָנַי נִכְתַּב, וּבְפָנַי נִחְתָּם'.
 וְאִין הַשְּׁלִיחַ הָאֲחֵרוֹן צָרִיךְ שְׂיֵאמֵר:
 'בְּפָנַי נִכְתַּב וּבְפָנַי נִחְתָּם', אֶלָּא אוֹמֵר:
 'שְׁלִיחַ בֵּית-דִין אָנִי': ז. הַמְּלוֹה מְעוֹת
 אֶת הַכֹּהֵן וְאֶת הַלְוִי וְאֶת הָעֲנִי לְהִיּוֹת
 מִפְּרִישׁ עָלֵיהֶן מַחְלָקֵן – מִפְּרִישׁ עָלֵיהֶן
 בְּחֻזְקַת שְׁהֵן קִימִין, וְאִינוּ חוֹשֵׁשׁ שְׂמָא
 מִתְּ הַכֹּהֵן אוֹ הַלְוִי, אוֹ הָעֲשִׂיר הָעֲנִי.
 מִתּוֹ – צָרִיךְ לְטַל רְשׁוֹת מִן הַיּוֹרְשִׁין; אִם
 הַלּוֹן בְּפָנַי בֵּית-דִין – אִינוּ צָרִיךְ לְטַל
 רְשׁוֹת מִן הַיּוֹרְשִׁין: ח. הַמְּנִיחַ פְּרוֹת
 לְהִיּוֹת מִפְּרִישׁ עָלֵיהֶן תְּרוּמָה וּמַעֲשָׂרוֹת,
 מְעוֹת לְהִיּוֹת מִפְּרִישׁ עָלֵיהֶן מַעֲשֵׁר שְׁנִי
 – מִפְּרִישׁ עָלֵיהֶן, בְּחֻזְקַת שְׁהֵן קִימִין.
 אִם אָבְדוּ – הָרִי זֶה חוֹשֵׁשׁ מֵעַת לְעַת,
 דְּבָרֵי רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן שְׁמוּעַ; רַבִּי יְהוּדָה
 אוֹמֵר: בְּשִׁלְשָׁה פְּרָקִים בּוֹדְקִין אֶת
 הַיֵּין: בְּקָדִים שֶׁל מוֹצְאֵי הַחֵג, וּבְהוֹצְאֵת
 סְמֵדָר, וּבְשַׁעַת כְּנִיסַת הַמַּיִם בַּבֶּסֶר:

[בשלה סד:]

(יום ראשון; שמות רלא-רלב)

גבורה אשתכח, ובגיני כף צור
עלאה אקרי. ותשכח אל מחללך
(דברים לב, יח), דא נהירו דאבא. מאי
ניהו. חסד עלאה, דאיהו נהירו
דאבא.

תו אמר רבי אבא, מים בכל מקום,
הא ידיעא, וקודשא בריך הוא
בהאי צור אתער לארקא מיא, דהא
לא אתחזי, ודא הוא את וניסא
דקודשא בריך הוא. ועל דא שבח
דוד ואמר (תהלים קיד, ח): ההפכי
הצור אגם מים וגו'. ומשמע
ההפכי, דהא לאו ארחוי דצור
בכך.

ועל דא, בצור עלאה, אפיק מיא
מאתר דלתתא. ומה שמיה דההוא
דלתתא. סלע. דכתיב (במדבר כ, ח):
והוצאת להם מים מן הסלע. ובמה
אפיק האי סלע מיא, בחילא דצור
דלעילא.

רבי שמעון אמר (דברים לב, ד): הצור
תמים פעלו מאי משמע הצור
תמים פעלו. דאתהפך צור, למעבד
פעלו דתמים. ומאי איהו, אברהם.
דכתיב ביה (בראשית יז, א): התהלך

לפני והיה תמים. ודא הוא ההפכי
הצור אגם מים, ומשמע תמים
פעלו, ודא אברהם.

בשעתא דא אתהדר הצור תמים.
בשעתא אחרא תניינא כד בעא
משה לאפקא מיא מהאי צור,
בחובייהו דישראל לא אתהדר
תמים כקדמיתא. ביה זמנא אתרעם
משה ואמר, צור ילדך תשי.
כלומר, חלשת ליה ממה דהוה
בקדמיתא, דבגינה לא אשתכח
תמים השתא, ואתעביד דינא, מה
דלא הוה ביומי ילדך, כלומר
עולימך.

אמר רבי אבא, מאי דכתיב היש יי
בקרבנו אם אין. וכי טפשין הוו
ישראל דלא ידעי מלה דא, והא
חמו שכינתא קמייהו, וענני כבוד
עלייהו דסחרון לון, ואנון אמרו
היש יי בקרבנו אם אין, גוברין
דחמו זיו יקרא דמלפיהון על ימא,
ותנינן, ראתה שפחה על הים מה
שלא ראה יחזקאל, אנון אשתכחו
טפשין, ואמרו היש יי בקרבנו אם
אין.

אלא הכי קאמר רבי שמעון, בעו
למנדע בין עתיקא סתימאה דכל
סתימין דאקרי אין, ובין זעיר אפין

מִשְׁתַּכְּחֵי בְּגוֹפָא דְהָהוּא אֵילָנָא,
וְאֲנוּן שְׁבַעֵין עֲנַפִּין סַחֲרָנָא דְלָהוּן.

וְהֵינּוּ דְכְּתִיב, וַיָּבֹאוּ אֵילָמָה וְשֵׁם
שְׁתֵּימ עֶשְׂרֵה עֵינַת מִים וְשִׁבְעִים
תְּמָרִים, וְהָא אוּקְמוּהָ, וְאִתְמַר
בְּכַמָּה אֲתֵר. מָאִי וַיַּחֲנוּ שָׁם עַל
הַמַּיִם, אֲלֵא בְּהָהוּא זְמַנָּא, שְׁלִיטוּ
עַל אֲנוּן מִיָּא, דְאֲנוּן תַּחֲוֹת עֲנַפִּין
דְאֵילָנָא, דְאֶקְרוּן (תַּהֲלִים קַבֵּד, ה):
הַמַּיִם הַזֵּידוּנִים. וְעַל דָּא אֲשֵׁרִיכֶם
זוֹרְעֵי עַל כָּל מַיִם.

מִשְׁלַחֵי רֶגֶל הַשּׁוֹר וְהַחֲמוֹר, אֲנוּן
תְּרִין כְּתָרֵי שְׁמָא לָא, דְאֶחֱיָדָן בְּהוּ
עַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת,
דְאֶקְרוּן שׁוֹר וְחֲמוֹר. וְהֵינּוּ דְכְּתִיב
(בְּרֵאשִׁית לֵב, ו) וַיְהִי לִי שׁוֹר וְחֲמוֹר.
בְּגִין דְלָבָן חֲפִים הָוָה בְּחֲרָשִׁין
וּבְאֲנוּן כְּתָרִין תַּתְּאִין, וּבְאֲנוּן בְּעָא
לְאוּבְדָא לִיעֶקֶב, כְּמָה דְכְּתִיב (דְּבָרִים
כו, ה): אֲרָמִי אֲבָד אָבִי, וְהָא אִתְמַר.
וּכְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל זָכְאִין, מִשְׁלַחֵי לְהוּ,
וְלֹא יִכְלִי לְשַׁלְטָאָה עָלֵיהוּ, הַדָּא
הוּא דְכְּתִיב מִשְׁלַחֵי רֶגֶל הַשּׁוֹר
וְהַחֲמוֹר, דְלֹא שְׁלִטֵי בְּהוּ.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, כַּד מְזִדְוּוּגֵי כַּחְדָּא,
לֹא יִכְלִי בְּנֵי עֲלָמָא לְמִיקָם בְּהוּ,
וְעַל דָּא

דְאֶקְרִי יִי. וְעַל דָּא, לֹא כְּתִיב הַיֵּשׁ
יִי בְּקִרְבָּנוּ אִם לֹא, כְּמָה דְכְּתִיב
הַיֵּלֶךְ בְּתוֹרְתִי אִם לֹא. אֲלֵא הַיֵּשׁ יִי
בְּקִרְבָּנוּ אִם אֵין.

אִי הָכִי אָמַאי אֲתַעֲנָשׁוּ. אֲלֵא עַל
דְעֵבִידוּ פְּרוּדָא, וְעֵבִידוּ בְּנִסְיוֹנָא,
דְכְּתִיב וְעַל נִסְתָּם אֶת יִי. אָמְרוּ
יִשְׂרָאֵל, אִי הָאִי נִשְׂאֵל בְּגוּוֹנָא חַד.
וְאִי הָאִי נִשְׂאֵל בְּגוּוֹנָא אַחְרָא. וְעַל
דָּא מִיָּד וַיָּבֹא עֲמֶלֶק.

וַיָּבֹא עֲמֶלֶק וַיִּלָּחֶם עִם יִשְׂרָאֵל
בְּרַפִּידִם (שְׁמוֹת יז, ח). רַבִּי יוֹסִי פִתַּח
(ישעיה לב, כ): אֲשֵׁרִיכֶם זוֹרְעֵי עַל כָּל
מַיִם מִשְׁלַחֵי רֶגֶל הַשּׁוֹר וְהַחֲמוֹר.
אֲשֵׁרִיכֶם זוֹרְעֵי עַל כָּל מַיִם, תַּמָּן
תְּנִינָן, כְּמָה מַיִם וְכְמָה מַיִם
מִשְׁתַּכְּחִין, זָכְאִין אֲנוּן יִשְׂרָאֵל,
דְלִית זִרְעָא לְהוּ אֲלֵא עַל הַמַּיִם,
דְכְּתִיב וַיַּחֲנוּ שָׁם עַל הַמַּיִם, אֲנוּן
דְהוּ תַּחֲוֹת עֲנַפֵּי אֵילָנָא דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא.

דְתַנְיָא, אֵילָנָא אִית לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, וְהוּא אֵילָנָא רַבְרָבָא וְתַקִּיפָא,
וּבִיָּה אֲשֵׁתַכַּח מְזוּנָא לְכָלָא. וְהוּא
אֲתַחַם בְּתַרִּיסַר תַּחֲוּמִין בְּמַתְקָלָא,
וְאֲתַתְקַף בְּאַרְבַּע רוּחֵי עֲלָמָא.
וְשִׁבְעֵין עֲנַפִּין אֶחֱיָדָן בֵּיה, וַיִּשְׂרָאֵל

[בשלה סה.]

בְּרִיךְ הוּא, וְעַמְלֵק לֹא הָוָה דְּחִיל,
הָדָא הוּא דְּכְתִיב, וְלֹא יֵרָא אֱלֹהִים,
לֹא דְּחִיל לְמִקְרַב לְגַבְךָ.

וְעַל דָּא רֵאשִׁית גּוֹיִם. דָּאֲתוּ לְאַגְחָא
קָרְבָא בְּיִשְׂרָאֵל עַמְלֵק הָוָה. וּבְגִינֵי
כָךְ וְאַחֲרֵיתוּ עַדֵי אַבְד, דְּכְתִיב כִּי
מָחָה אֶמְחָה אֶת זִכְר עַמְלֵק. וְכְתִיב
(דְּבָרִים כה, יט): תִּמְחָה אֶת זִכְר עַמְלֵק,
הָדָא הוּא דְּכְתִיב וְאַחֲרֵיתוּ עַדֵי אַבְד.
עַדֵי אַבְדוּ מִבְּעֵי לִיה. אֲלֵא עַד דִּיִּתִי
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְיֵאבֵד לִיה, דְּכְתִיב
כִּי מָחָה אֶמְחָה וְגו'. אָמַר רַבִּי
אֲלֵעָזָר, תָּא חֲזִי, אִף עַל גַּב דְּהַצּוּר
תָּמִים פְּעֵלוּ, וְעַבִּיד עֲמַהוּן חֲסֵד
לְאַפְקָא לֹוֹן מִיָּא, לֹא שָׁבַק דִּידִיהָ,
דְּהָא כְּתִיב וַיִּבֹא עַמְלֵק.

רַבִּי אַבָּא פָּתַח וְאָמַר (קִהְלֵת ה, יב): יֵשׁ
רָעָה חוֹלָה רְאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. כַּמָּה
בְּנֵי נָשָׂא אֲטִימִין לְבָא, בְּגִין דְּלֹא
מִשְׁתַּדְּלִי בְּאוֹרֵיִתָּא. יֵשׁ רָעָה חוֹלָה,
וְכִי יֵשׁ רָעָה דְּהִיא חוֹלָה, וַיֵּשׁ רָעָה
דְּלָאוּ הִיא חוֹלָה. אֲלֵא וְדַאי יֵשׁ רָעָה
חוֹלָה, דְּתַנִּינָן, מִסְטָרָא דְּשִׁמְאֵלָא,
נִפְקִי כַּמָּה גְּרֵדִינֵי נִימוּסִין, דְּבִקְעָן
בְּאוּרָא.

וְכַד בְּעֵינֵי לְמִיפְקֵי, אֲזֵלִין וְאַשְׁתַּאֲבִין
בְּנוֹקְבָא דְּתַהוּמָא רַבָּה, לְבַתֵּר נִפְקִין

(יוֹם שְׁנִי; שְׁמוֹת רִלְג-רִלְד)

כְּתִיב (דְּבָרִים כב, י): לֹא תַחֲרֹשׁ בְּשׁוּר
וּבַחֲמֹר יַחֲדוּ, יַחֲדוּ דִּיקָא. וְתַנִּינָן, לֹא
יְהִיב אִינִישׁ דּוּכְתָא לְזִינִין בִּישִׁין,
דְּהָא בְּעוּבָדָא דְּכַר נָשׁ, אֲתַעַר מַה
דְּלֹא אֲצִטְרִיךְ. וְכַד מְזַדְּוֹגֵי כְּחָדָא,
לֹא יְכַלִּין לְמִיקָם בְּהוּ.

מִתְקִיפּוּתָא דְּלַהוּן דְּאֶקְרִי כְּלָב, וְדָא
חֲצִיפָא מִכְּלָהוּ, הָדָא הוּא דְּכְתִיב
(שְׁמוֹת יא, ז): וְלִכְל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יַחֲרֹץ
כְּלָב לְשָׁנוּ. אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
אַתּוֹן אֲמַרְתּוֹן הִישׁ יֵי בְּקָרְבָנוּ אִם
אִין, הִרִי אֲנִי מוֹסֵר אֶתְכֶם לְכְלָב, מִיַּד
וַיִּבֹא עַמְלֵק.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר (בְּמִדְבָר כד, כ): רֵאשִׁית
גּוֹיִם עַמְלֵק וְאַחֲרֵיתוּ עַדֵי אַבְד. וְכִי
רֵאשִׁית גּוֹיִם עַמְלֵק, וְהֵלֵא כַּמָּה
לִישְׁנִין וְעַמִּין וְאוּמִין הֵווּ בְּעֵלְמָא,
עַד לֹא אֲתָא עַמְלֵק.

אֲלֵא, כַּד נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם,
דְּחִילוּ וְאִימְתָא נִפְלָה עַל כָּל עַמִּין
דְּעֵלְמָא מִיִּשְׂרָאֵל, הָדָא הוּא דְּכְתִיב
(שְׁמוֹת טו, יד): שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָזוּן חִיל
אָחִז יִשְׁבִי פְּלִשְׁתָּ. וְלֹא הֵווּ עֲמָא דְּלֹא
הָוָה דְּחִיל מִגְּבוּרָאן עֲלֵאִין דְּקוּדְשָׁא

אָלָא, אִי כְּתִיב וְלֹא יַעֲזֹבֵנוּ הָאֱלֹהִים
 לְאָכַל מִמֶּנּוּ, הוֹינָא אָמַר הַכִּי. אָלָא
 וְלֹא יִשְׁלִיטֵנוּ, דְּבִגִין דְּהוּא הֵימְנִיה
 לְהֵיבָא רָעָה, וְאַחִיד בָּהּ. קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא לָא שְׁלִיטִיה עָלֵיהּ,
 לְאַתְּבְּרָא תְּחוּתֵיהּ, עַל דְּהוּא אֲתֵרְעִי
 בָּהּ, וְאַחִיד בָּהּ.

וְכָל אֲרַחוּי כְּשָׁכִיב מֵרַע, דְּלֹא אָכִיל
 וְלֹא שָׁתִי, וְלֹא קָרִיב לְמִמוּנֵיהּ, וְלֹא
 אֲפִיק מִיַּמִּינָהּ, וְנָטִיר לִיהָ עַד דְּהוּא
 יִפּוּק מֵעֲלָמָא, וְיִיתִי אַחְרָא וְיִטּוּל
 לִיהּ, דְּהוּא בְּעָלִיו.

וְשִׁלְמָה מְלָכָא צְוּוּחַ וְאָמַר (קְהֵלֶת ה', יב) :
 עֶשֶׂר שָׁמּוּר לְבַעְלִיו לְרַעְתּוֹ. מֵאֵן
 בְּעָלִיו. דָּא אַחְרָא דִּירִית לִיהּ. וְלָמָּה
 זָכָה הָאִי אַחְרָא לְמַהוּי בְּעָלִיו דְּהוּא
 עֲתָרָא. בְּגִין דְּהָאִי הֵימִין לְהֵיבָא רָעָה
 וְאַתְרְעִי בָּהּ, וְאַתְדַּבֵּק בָּהּ, בְּגִין כֶּךָ,
 הָאִי אַחְרָא דְּלֹא אֲתַדְּבֵק בְּהֵיבָא
 רָעָה, זָכָה לְמַהוּי בְּעָלִיו דְּהוּא
 עֲתָרָא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב לְרַעְתּוֹ,
 כְּלוּמַר בְּגִין רַעְתּוֹ דְּהוּא מֵתַדְּבֵק בָּהּ,
 רוּוַח לִיהּ הָאִי.

דְּבַר אַחַר יֵשׁ רָעָה חוּלָה, הָאִי מֵאֵן
 דִּיתִיב בְּחוּלְקָא טָבָא, בְּבֵית אָבוּי,
 וְהוּא אֲזִיל לְקַבֵּל אָבוּי,

וּמִתְחַבְּרִין כְּחָדָא, וּבְקָעִין אֲוִירִין,
 וְשִׁאטִּין בְּעֲלָמָא, וּמִתְקַרְבִּין לְגַבִּייהוּ
 דְּבִנֵי נְשָׂא, וְכָל חַד אֲקָרִי רָעָה, כְּמָה
 דְּאֵת אָמַר (תְּהֵלִים צ"א, י) : לֹא תֵאָנֶה אֲלֵיךְ
 רָעָה. מֵאִי לֹא תֵאָנֶה. בְּגִין דְּאֵתִיא
 בְּתַסְקוּפָא עַל בְּנֵי נְשָׂא.

חוּלָה, אָמַי הִיא חוּלָה. כַּד שְׂרִיא
 הָאִי עַל בְּנֵי נְשָׂא, עָבִיד לוֹן קְמֻצָנִין
 מִמִּמוּנֵיהוֹן, אֲתֵיין גַּבְּאֵי צְדָקָה גַּבִּייהּ,
 הִיא מְחָאֵת בִּידֵיהּ. אָמַר לִיהּ לֹא
 תִּיפּוּק מִדִּידֶךָ. אֲתֵיין מִסְכְּנֵי, הִיא
 מְחָאֵת בִּידֵיהּ. אֲתִי הוּא לְמִיכַל
 מִמִּמוּנֵיהּ, מְחָאֵת בִּידֵיהּ, בְּגִין
 לְנִטְרָא לִיהּ לְאַחְרָא. וּמֵן יוּמָא
 דְּשְׂרִיא עָלֵיהּ דְּבַר נֶשׁ, הִיא חוּלָה,
 כְּהָאִי שְׁכִיב מֵרַע דְּלֹא אָכִיל וְלֹא
 שָׁתִי. וְעַל דָּא הִיא רָעָה חוּלָה.

וְשִׁלְמָה מְלָכָא צְוּוּחַ בְּחַכְמָתָא וְאָמַר
 (קְהֵלֶת ו', ב) : אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לוֹ הָאֱלֹהִים
 עֶשֶׂר וּנְכָסִים וְכָבוֹד וְגו'. הָאִי קָרָא,
 לָאוּ רִישִׁיָּה סִיפִיָּה, וְלָאוּ סִיפִיָּה
 רִישִׁיָּה, כְּתִיב אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לוֹ
 הָאֱלֹהִים עֶשֶׂר וּנְכָסִים וְכָבוֹד וְגו',
 מֵאִי וְלֹא יִשְׁלִיטֵנוּ הָאֱלֹהִים לְאָכַל
 מִמֶּנּוּ. אִי הַכִּי, לָאוּ בְּרִשׁוּתֵיהּ הוּא
 דְּבַר נֶשׁ.

[בשלה סה:]

(יום שלישי; שמות רלה-רלו)

בַּתְּסֻקוּפֵי מְלִין, הָא אַתְּדַבֵּק בְּהַהוּא
רְעָה חוּלָה, כְּבַר נָשׁ שְׂכִיב מְרַע
דְּכָל אַרְחוּי בַּתְּסֻקוּפָא, דָּא בְּעִינָא,
וְדָא לָא בְּעִינָא, וּבְגִין הַאי עוּתְרָא
אַתְּדַבֵּק בַּר נָשׁ בְּרַעָה חוּלָה,
וְאַתְּעַנֵּשׁ בְּהַאי עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא
דְּאַתִּי, וְדָא הוּא עֶשֶׂר שְׁמוֹר
לְבַעֲלִיו לְרַעְתּוֹ.

כַּף יִשְׂרָאֵל, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְטִיל
לוֹן עַל גְּדַפֵּי נְשָׁרִין, אֶסְחַר לוֹן
בְּעַנְנֵי יִקְרָא, שְׂכִינְתִּיה נְטִיל
קַמֵּייהוּ, נַחַת לוֹן מְנָא לְמִיכַל,
אַפִּיק לוֹן מֵיַּא מְתוּקִין, וְאַנוּן הוּוּ
אַזְלִין עַמִּיה בַּתְּסֻקוּפִין. מִיד וַיֵּבֵא
עַמְּלֵק.

וַיֵּבֵא עַמְּלֵק, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, רְזָא
דְּחַכְמָתָא הָכָא, מַגְזֵרַת דִּינָא קְשִׁיא,
קָא אַתֵּיא קַרְבָּא דָּא, וּקַרְבָּא דָּא
אַשְׁתַּכַּח לְעִילָא וְתַתָּא, וְלִית לָךְ
מְלָה בְּאוּרֵייתָא דְּלָא אִית בְּהַ רְזִין
עֲלָאִין דְּחַכְמָתָא, דְּמַתְקֻשְׁרִין
בְּשִׁמָּא קְדִישָׁא.

כְּבִיכּוּל, אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
כַּד יִשְׂרָאֵל אַנוּן זַכָּאִין לְתַתָּא,

אַתְּגַבַּר חֵילָא דִּילֵי עַל כְּלָא. וְכַד
לָא אֲשַׁתְּכַחוּ זַכָּאִין, כְּבִיכּוּל,
מְתִישִׁין חֵילָא דְּלְעִילָא, וְאַתְּגַבַּר
חֵילָא דְּדִינָא קְשִׁיא.

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּחִבּוּ יִשְׂרָאֵל
לְתַתָּא, מַה כְּתִיב, וַיֵּבֵא עַמְּלֵק
וַיִּלָּחֶם עִם יִשְׂרָאֵל, אַתָּא לְקַטְרָגָא
דִּינָא בְּרַחֲמֵי, דְּכָלָא אֲשַׁתְּכַח
לְעִילָא וְתַתָּא. בְּרַפִּידִים: בְּרַפּוּי
יָדִים, דְּרַפּוּ יְדֵיהוֹן מְאוּרֵייתָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה
דְּאוּקִימְנָא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, תְּרִי זְמַנֵּי אֲגַח
קַרְבָּא עַמְּלֵק בִּישְׂרָאֵל, חַד הָכָא,
וְחַד דְּכְתִיב (בַּמִּדְבָּר יד, מה): וַיֵּרֶד
הָעַמְּלֵקִי וְהַכְּנַעֲנִי וְגו'.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, לְעִילָא וְתַתָּא
קַטְרוּגָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הוּוּ.
לְעִילָא, כְּמָה דְּאַתְּמַר. לְתַתָּא
בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הוּוּ, דְּהוּוּ
נְסִבֵּי לְגַבְרֵי וְגַזְרֵי לוֹן עַרְלָתָא
דְּרַשִׁימָא קְדִישָׁא, וְנְטִילֵי לְהוּ
וְאַרְמוּ לוֹן לְעִילָא, וְאַמְרֵי טוּל לָךְ
מַה דְּאַתְרַעִית. וְעַל כָּל פָּנִים
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הוּוּ כְּלָא.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה שְׁמַע בְּחַר לָנוּ
אַנְשִׁים וְצֵא הִלָּחֶם בְּעַמְּלֵק (שְׁמוֹת יז,

בְּחֻמְתָּא אֲסִתְּפֵל וַיֵּדַע, מַאי חָמָא,
חָמָא לְסַמָּא "ל דְּהוּא נְחִית מְסִטְרָא
דְּלְעִילָא, לְסִייעָא לְעַמְלָק לְתַתָּא,
אָמַר מֹשֶׁה, וַדַּאי קָרְבָּא הָכָא
תְּקִיפָא אֲתַחְזִי.

יְהוֹשֻׁעַ בְּהֵהוּא זְמַנָּא בְּדַרְגָּא עֲלָאָה
יִתִיר אֲשַׁתְּכַח, אִי תִימָא דְבִשְׁכִינְתָּא
אֲשַׁתְּכַח בְּהֵהוּא זְמַנָּא, לָאו הָכִי,
דְּהָא בְּמֹשֶׁה אֲתַנְּסִיבַת וְאֲתַאֲחַדַת,
אֲשַׁתְּכַח יְהוֹשֻׁעַ דְּאֲתַאֲחַד לְתַתָּא
מִינָהּ. וּבְמָה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
בְּהֵהוּא אַתְר דְּאֲתַקְרִי נַעַר.

וְהֵינּוּ דְאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מַאי
דְּכַתִּיב (ישעיה לג, כ) : עֵינֶיךָ תִּרְאִינָה
יְרוּשָׁלַם נוֹה שְׂאֲנָן אֶהֱל בֵּל יִצְעָן
בֵּל יִסַּע יִתְדַתִּיו לְנֶצַח. יְרוּשָׁלַם :
יְרוּשָׁלַיִם דְּלְעִילָא, דְּאֶקְרִי אֶהֱל בֵּל
יִצְעָן, דְּלָא יִשְׁתְּכַח יִתִיר לְמַהֲךָ
בְּגָלוּתָא.

וְדָא הוּא רְזָא דְכַתִּיב, וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן
נוּן נַעַר. נַעַר וַדַּאי. לָא יִמִּישׁ מִתּוּךְ
הָאֶהֱל, הֵהוּא דְאֶקְרִי אֶהֱל בֵּל
יִצְעָן. מְלַמֵּד דְּבְכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא,
הָוָה יִנִּיק מְשַׁכֵּינְתָּא, כְּמָה דְּהֵהוּא
נַעַר דְּלְעִילָא, לָא יִמִּישׁ מִתּוּךְ
הָאֶהֱל, וַיִּנִּיק מִנִּיהַ תְּדִירָא, כֶּךָ הָאִי
נַעַר

ט. וְכִי מָה חָמָא מֹשֶׁה דְּסָלִיק
גְּרַמִּיָּה מֵהָאִי קָרְבָּא קְדַמָּאָה,
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּקִיד, אֶלָּא
מֹשֶׁה זַכָּאָה חוּלְקִיָּה, דְּאֲסִתְּפֵל
וַיֵּדַע עֲקָרָא דְּמִלָּה. אָמַר מֹשֶׁה,
אַנָּא אֲזַמִּין גְּרַמִּי לְהֵהוּא קָרְבָּא
דְּלְעִילָא, וְאַנְתָּ יְהוֹשֻׁעַ זְמִין גְּרַמִּי
לְקָרְבָּא דְּלְתַתָּא.

וְהֵינּוּ דְכַתִּיב, וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים
מֹשֶׁה יָדוֹ וְגָבַר יִשְׂרָאֵל : יִשְׂרָאֵל
דְּלְעִילָא. וּבְגִין כֶּךָ סָלִיק מֹשֶׁה
גְּרַמִּיָּה מִקָּרְבָּא דְּלְתַתָּא, בְּגִין
לְאֲזַדְרִזָּא בְּקָרְבָּא דְּלְעִילָא, וַיִּתְנַצַּח
עַל יְדוּי.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְכִי קָלָה הִיא
בְּעֵינֶיךָ קָרְבָּא דָּא דְּעַמְלָק. תָּא חֲזִי,
מִן יוֹמָא דְּאֲתַבְרִי עֲלִמָּא, עַד הֵהוּא
זְמַנָּא, וּמֵהֵהוּא זְמַנָּא, עַד דִּיִּיתִי
מְלַכָּא מְשִׁיחָא, וְאַפְלוּ בְּיוֹמוּי דְּגוּג
וּמְגוּג, לָא יִשְׁתְּכַח כְּוֹתִיָּה, לָאו
בְּגִין חֲיִילִין תְּקִיפִין וְסִגִּיאִין, אֶלָּא
בְּגִין דְּבְכָל סְטָרִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא הָוָה.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוֹשֻׁעַ, אֲמַאי
לִיהוֹשֻׁעַ וְלָא לְאַחֲרָא, וְהָא בְּהֵהוּא
זְמַנָּא רַבִּיא הָוָה, דְּכַתִּיב (שמות לג, יא) :
וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן נַעַר, וְכַמָּה הָווּ
בְּיִשְׂרָאֵל תְּקִיפִין מִנִּיהַ, אֶלָּא מֹשֶׁה

[בשלה סו.]

ברית, ומשה אתתקן לקרבא
דלעילא.

וידי משה כבדים: כבדים ממש,
יקריין קדישין דלא אסתאבן
לעלמין, יקריין דאתחזון לאגחא
בהו קרבא דלעילא. ויקחו אבן
וישימו תחתיו וישב עליה, בגין
דישראל שריין בצערא, ויהא
עמהון בצעריהון.

ואהרן וחור תמכו בידי מזה אחד
ומזה אחד ויהי ידיו אמונה וגו',
מאי תמכו בידי, אמונה. וכי על
דהרן וחור תמיכו לידוי, הוו ידוי
אמונה, אלא, משה כלא בחכמתא
עביד מה דעביד, אהרן וחור, דא
מסטרא דיליה, ודא מסטרא
דיליה, וידוי באמצעיתא, ועל דא
ויהי ידיו אמונה, מהימנותא. אהרן
בגין דיתער סטרא דיליה, וחור
בגין דיתער סטרא דיליה, והוו
אחידן בידוי מכאן ומכאן,
לאשתכחא סיועא דלעילא.

והיה כאשר ירים משה ידו וגבר
ישראל. כאשר ירים: דזקיף ימינא
על שמאלא, ואתכוון בפרישו
דידוי. וגבר ישראל: ישראל

(יום רביעי; שמות רלז-רלח)

דלתתא לא ימיש מתוך האהל,
ויניק מנה תדירא.

בגין כך, כד חמא משה לסמא"ל
נחית לסייעא לעמלק, אמר משה,
ודאי האי נער יקום לקבליה,
וישלוט עליה לנצחא ליה. מיד
ויאמר משה אל יהושע בחר לנו
אנשים וצא הלחם בעמלק, דילך
האי קרבא דלתתא, ואנא אזדרז
לקרבא דלעילא. בחר לנו אנשים,
זכאין בני זכאין, דיתחזון למהך
עמך.

אמר רבי שמעון, בשעתא דנפיק
יהושע נער, אתער נער דלעילא,
ואתתקן בכמה תיקונין בכמה
זיינין, דאתקינת ליה אמיה לקרבא
דא, לנקמא נוקמא דברית. והינו
דכתיב (ויקרא כו, כה): חרב נקמת נקם
ברית, ודא הוא רזא דכתיב, ויחלש
יהושע את עמלק ואת עמו לפי
חרב. לפי חרב ודאי, ולא לפום
רומחין וזיינין, אלא בחרב ודאי,
האי היא דאקרי חרב נוקמת נקם

לֹזֶן, דְּכָתִיב לְפִי חָרַב, כִּמָּה
דֹּאֲתָמֵר.

כָּתַב זֹאת זְכוּרֹן, זֹאת דִּיקָא. וְשִׁים
בְּאֲזֵי יְהוֹשֻׁעַ, דְּהָא הוּא זְמִין
לְקַטְלָא מַלְכִין אַחֲרָנִין. כִּי מָחָה
אַמְחָה. מָחָה: לְעֵילָא. אַמְחָה:
לְתַתָּא. זְכוּר, דְּוִכְרָנָא דְלְעֵילָא
וְתַתָּא.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כְּתִיב כִּי מָחָה
אַמְחָה, וְכְתִיב (דְּבָרִים כה, יט): תִּמְחָה
אֶת זְכוּר עַמְלֵק. אֶלָּא, אָמַר קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, אַתּוּן מָחוּן דְּוִכְרָנִיה
לְתַתָּא, וְאַנָּא אַמְחָה דְּוִכְרָנִיה
לְעֵילָא.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, עַמְלֵק עֲמִין אַחֲרָנִין
אִיתִי עֲמִיה, וְכִלְהוּ דְּחִילוּ לְקַרְבָּא
בְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל, בַּר אִיהוּ. וּבְגִין כֶּךָ
יְהוֹשֻׁעַ הָוָה חוֹלֵשׁ עַלְיֵיהוּ. רַבִּי
יִיסָא אָמַר, וַיַּחֲלֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ, דְּתַבַּר
חֵילָא דְלַהוֹן מְלַעֲיָלָא.

וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְיָ נָסִי
(שְׁמוֹת יז, טו). וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ, לְקַבֵּל
הָהוּא דְלְעֵילָא. וַיִּקְרָא שְׁמוֹ דְּהָהוּא
מִזְבֵּחַ יְיָ נָסִי. מֵאִי יְיָ נָסִי. בְּגִין
דְּאַנְקִים נִקְמָתָא דְּהָהוּא רְשִׁימָא

דְלְעֵילָא. וְכַאֲשֶׁר יִנְיַח יְדוּ וְגַבְר
עַמְלֵק, בְּשַׁעְתָּא דִּישְׂרָאֵל לְתַתָּא
מִשְׁתַּכְּכִין מְצֻלוֹתָא, לָא יִכְלִין יְדֵי
מֹשֶׁה לְמִיקָם בְּזַקִּיפּוּ, וְגַבְר עַמְלֵק.

מִכָּאֵן אֹלִיפְנָא, אַף עַל גַּב דְּכַהֲנָא
פָּרִישׁ יְדוּי בְּקַרְבָּנָא, לְתַקְנָא גְרַמִּיה
בְּכֻלָּא, יִשְׂרָאֵל בַּעֲיִין לְאַשְׁתַּכַּח
בְּצֻלוֹתְהוֹן עֲמִיה.

תָּאנָא, בְּקַרְבָּא דָּא דְעַמְלֵק,
אַשְׁתַּכַּחוּ עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וְעַל דָּא,
וַיְהִי יְדִיו אַמוֹנָה, בְּהִימְנוּתָא כְּדָקָא
חֲזִי. וַיְהִי יְדִיו אַמוֹנָה. וַיְהִי יְדִיו
מִבְּעֵי לִיה. אֶלָּא בְּגִין דְּתַלְיָא כֻלָּא
בִּימִינָא כְּתִיב וַיְהִי, וְכְתִיב יְדִיו,
בְּגִין דְּהוּא עַקְרָא דְכֻלָּא, וְכְתִיב,
(שְׁמוֹת טו, ו): יְמִינָךְ יְיָ נֹאדָרִי בַכַּח
יְמִינָךְ יְיָ תִרְעֵץ אוֹיֵב.

וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל מֹשֶׁה כְּתַב זֹאת זְכוּרֹן
בְּסִפְרֵ וְגו' (שְׁמוֹת יז, יד). תָּא חֲזִי, מָה
כְּתִיב לְעֵילָא, וַיַּחֲלֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת
עַמְלֵק וְאֶת עַמּוֹ לְפִי חָרַב. וַיַּחֲלֵשׁ,
וַיַּהַרְג מִבְּעֵי לִיה. אֶלָּא, וַיַּחֲלֵשׁ,
כִּמָּה דֹּאֲתָמֵר (ישעיה יד, יב): חוֹלֵשׁ עַל
גוֹיִם, יְהוֹשֻׁעַ הָוָה חוֹלֵשׁ עַלְיֵיהוּ,
וְהָהוּא חָרַב נוֹקְמָת נִקָּם בְּרִית קְטִיל

[בשלה סו:]

(יום חמישי; שמות רלט-רמ)

קדישא דישראל, ומההוא זמנא
אתקרי חרב נוקמת נקם ברית.

רבי יוסי אמר, ויבן משה מזבח,
מזבח לכפרא עלייהו. ויקרא שמו.
שמו דמאן. אמר רבי חייא, שמייה
דמדבחה ההוא. יי נסי: כמה דאת
אמר, ושם נסהו. וכלא מלה חד,
על דאתפרעו ישראל, ואתגלייא
ההוא את קיימא רשימא קדישא.

מפאן אוליפנא, דכיון דאתגזר
בריה דבר נש, ואתגלייא ביה את
רשימא קדישא קיימא, ההוא
אקרי מזבח לכפרא עלייה, ומה
שמייה יי נסי.

כגוונא דא יעקב בנה מדבחה,
דכתיב (בראשית לג, כ): ויצב שם מזבח
ויקרא לו אל אלהי ישראל. למאן,
לההוא אתר דאקרי מזבח. ומאן
שמייה, אל אלהי ישראל.

אמר רבי יוסי, מאי דכתיב (שמות כד,
י): ויראו את אלהי ישראל וגו'.
וכי מאן יכיל למחמי ליה לקודשא
ברוך הוא, והא כתיב (שם לג, כ): כי
לא יראני האדם וחי. והכא אמר
ויראו, אלא דאתגלייא קשת עלייהו

בגוונין נהירין, והכי תנינן, כל
מאן דאסתכל בקשת, כמאן
דמסתכל בשכינה, ולאסתכלא
בשכינתא אסיר.

ועל דא, אסיר ליה לאיניש
לאסתכלא באצבעייהו דכהני
בשעתא דפרסי ידייהו. ואסור
לאסתכלא בקשת, מאן קשת, אמר
רבי אבא, בקשת סתם, אמר ליה
מאי בקשת סתם, אמר ליה בקשת
דלעילא ובקשת דלתתא.

בקשת דלעילא, בגוונוי. דכל מאן
דיסתכל בגוונוי, כאילו אסתכל
באתר דלעילא, ואסיר לאסתכלא
ביה, דלא יעביד קלנא בשכינתא.
קשת דלתתא מאי היא, ההוא את
קיימא, דאתרשים ביה בבר נש,
דכל מאן דיסתכל ביה, עביד קלנא
לעילא.

אמר רבי יצחק, אי הכי והכתיב
(בראשית כד, ב): שים נא ידך תחת
ירכי, דהוה אומי ליה בהאי את.
אמר ליה, אנח להו לאבהן
דעלמא, דלית אנון פשאר בני
עלמא. ועוד, שים נא ידך תחת
ירכי כתיב, ולא כתיב ראה תחת
ירכי, בגין כך אסיר לאסתכלא
בקשת סתם, כמה דתנינן.

עֲצָם הַשָּׁמַיִם גְּלִיפָא בְּשַׁבְּעִין וְתַרְיִן
עֲנַפִּין, פְּרַחִין מְלַהֲטָן בְּכָל עֵיבָר,
אוּף הָכָא, חִיזוּ דְהָהוּא עֲצָם
הַשָּׁמַיִם כְּחִיזוּ שְׁמַיָא מִמָּשׁ.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, כֹּלָא אֲתַרְשִׁים
בְּהָהוּא נְהִירוּ, דְחִיזוּ דְמִתְגַּלְפָּא
מִסְטָרָא דְשְׁכִינְתָא.

אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, אִי הָכִי, וְהָא
שְׁתִּין אַנוּן בְּסַחְרָנִיָּה דְשְׁכִינְתָא,
דְכַתִּיב (שִׁיר הַשִּׁירִים ג, ז): שְׁשִׁים גְּבֻרִים
סָבִיב לָהּ. אָמַר לִיָּה הָכִי הוּא וְדָאִי.
אֶלָּא אַנוּן שְׁתִּין, אֲתַנְהִירוּ בְּתַרְיִסָּר
תְּחוּמִין, וְלֹא אַעֲדִיאוּ מִסְחָרְנוּתָהּ
לְעַלְמִין.

דְתַנְיִנָן, תְּרִיסָר תְּחוּמִין גְּלִיפִין
עֲלָאִין בְּמִתְקָלָא, סְלִיקוּ בְּאִילָנָא
קְדִישָׁא רַבָּא וְתַקִּיף. וְכִלְהוּ נְהִירִין
בְּמִטְרוּנִיתָא כַּד אֲתַחְבַּרְתָּ בְּמִלְכָּא.
וְדָא הוּא עֲצָם הַשָּׁמַיִם, עֲצָם
הַשָּׁמַיִם מִמָּשׁ, וְכָל אַנוּן נְהִירִין
שְׁבִילִין מְנַהֲרִין בֵּיהּ בְּנְהִירוּ
דְמִטְרוּנִיתָא.

וְתַאנָּא, נְהִירוּ דְאֵלִין שְׁתִּין
דְסַחְרָנִיָּה, רְשִׁימִין בֵּיהּ בְּהָהוּא
נַע"ר, וְקָרִינָן לָהּ שְׁתִּין פּוֹלְסִי
דְנוּרָא, דְאֲתַלְבֵּשׁ בְּהוּ מִסְטָר
דְשְׁכִינְתָא, מְתַלְהֲטָן בְּדִינָא, הָדָא
הוּא דְכַתִּיב:

תַּאנָּא, וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
דְּאֲתַגְלִיָּא קֶשֶׁת עָלֶיהֶוּ בְּגוּוּנִין
שְׁפִירִין נְהִירִין, מְלַהֲטָן לְכָל עֵיבָר,
מִשְׁמַע דְכַתִּיב אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
וְלֹא כָתִיב וַיִּרְאוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
אָמַר רַבִּי יוֹסִי, נְהוּרָא דְבוּצִינָא
דְשְׁכִינְתָא. וּמַאי נִיהוּ, הָהוּא
דְאֶקְרִי נַעַר, דְמִשְׁמַשׁ לְשְׁכִינְתָא
בְּמִקְדָּשָׁא, וּבְגִין כֶּךָ אֶת דִּיִּקָּא.

וְתַחַת רַגְלֵיוּ כְּמַעֲשֵׂה לְבַנְתָּ הַסְּפִיר,
דְּאֲתַרְשִׁים בֵּיהּ תַּחוּת דְּוִכְתִּיָּה, חַד
לְבִינְתָּא מְאֻנָּן לְבִנִין דְהוּוּ בְּנִין
בְּמִצְרַיִם, דְתַנְיִנָן, אֲתַתָּא חַדָּא
אוֹלִידַת בְּמִצְרַיִם, וְהוּוּ אֲתִין סַרְכִי
פְּרַעָה, וְעָאֵלַת לִיָּה בְּחַד לְבִינְתָּא,
וְאֲתָא פֶּס יִדָּא וְאֲחִיד לִיָּה,
וְאֲתַרְשִׁים תַּחוּת רַגְלוֹי דְשְׁכִינְתָּא,
וְקִימָא קָמִיָּה עַד דְאֲתוּקַד בֵּי
מִקְדָּשָׁא דְלְתַתָּא, דְכַתִּיב (אֵיכָה ב, א):
וְלֹא זָכַר הַדָּם רַגְלָיוּ.

רַבִּי חֲזַיָּא אָמַר, לְבַנְתָּ הַסְּפִיר:
נְהִירוּתָא דְסְפִיר, קְלָדִיטִי בְּקַנְדִיטִי
גְּלִיפִין עֲלָאִין דְלְעִילָא, דְמִתְלַהֲטָא
לְשַׁבְּעִין וְתַרְיִן עֵבָרִי, הָדָא הוּא
דְכַתִּיב (יִשְׁעִיָּה נד, יא): וַיִּסְדַּתִּיךָ
בְּסְפִירִים.

וְכַעֲצָם הַשָּׁמַיִם (שְׁמוֹת כד, יא). מַאי
עֲצָם הַשָּׁמַיִם, אָמַר רַבִּי אַבָּא, מָה

[בש"לח סז.]

פְּרַשְׁת יִתְרוֹ

(יום שש"י ; שמות רמא-רמב)

שש"ים גבורים סביב לה.

וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדֵּין חֵתָן מֹשֶׁה
אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְגו' (שמות יח, א).
רבי חזקיה פתח ואמר (ויקרא ט, כב) :
וַיֵּשֶׁא אֶהְרֹן אֶת יָדוֹ. כְּתִיב יָדוֹ
חַד, בְּגִין דְּבָעֵי לְאַרְמָא יְמִינָא עַל
שְׂמָאלָא, וְהָא אוֹקִימָנָא רְזָא.

אֲשַׁכְּחָנָא בְּסַפְרָא דְשְׁלֵמָה מְלָכָא,
דְּכָל מָאן דְּאָרִים יְדוּי לְעֵילָא,
וְלָאוּ אֲנוּן בְּצִלוֹתֵין וּבְעוֹתֵין, הָאִי
אִיהוּ בַר נֶשׁ, דְּאֶתְלַטְיָא מֵעֲשָׂרָה
שׁוֹלְטָנִין מְמַנָּן. וְאִינּוּן עֲשָׂרָה
שְׁלִיטִין אֲשֶׁר הָיוּ בְּעִיר (קהלת ז).
אֲלִין אֲנוּן עֲשָׂרָה דִּי מְמַנָּן עַל
פְּרִישׁוֹ דִּידִין לְעֵילָא לְנִטְלָא
הֵהוּא צִלוֹתָא אוּ הֵהִיא בְּרַכְתָּא,
וַיְהִי בֵּיהּ חֵילָא לְאַתִּיקָרָא שְׂמָא
קְדִישָׁא, וְאַתְבָּרַךְ מִתְתָּא. כִּיּוֹן
דְּמִתְתָּא אֶתְבָּרַךְ מֵהֵהוּא פְּרִישׁוֹ
דִּידִין לְעֵילָא, כִּדִּין אֶתְבָּרַכָּא
מֵעֵילָא, וְאַתִּיקָר מִכָּל סְטָרִין.

וְאֲלִין עֲשָׂרָה מְמַנָּן, זְמִינִין
לְנִטְלָא מֵאֲנוּן בְּרַכָּאן דְּלְעֵילָא,
וְלְאַרְקָא לְתִתָּא, וְלְבָרְכָא לְהֵהוּא

תְּאֲנָא, וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ, כָּמָה
דְּאֲמִינָא. וַיִּקְרָא שְׁמוֹ ה' נְסִי, ה'
נְסִי מִמֶּשׁ. אֲמָאִי, בְּגִין דְּעַמְלָק
נָטַל כָּל אֲנוּן דְּהוּוּ גְזִירִין וְלָא
אֶתְפָּרְעוּ, וְגִזְר לֹזֶן וְשָׂדִי לְהוּ
לְעֵילָא, וְאַמַּר טוֹל מַה דְּאֶתְרַעִית
בֵּיהּ. בֵּיהּ שַׁעְתָּא מַה כְּתִיב,
וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל פֶּס יָהּ מִלְּחָמָה
לְה' בְּעַמְלָק מִדָּר דָּר. מִדָּר דָּר
חֲסָרִין, מִדִּיּוֹרִין דְּלְעֵילָא,
וּמִדִּיּוֹרִין דְּלְתִתָּא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּכָל דָּרָא וְדָרָא,
בְּכָל דָּרִין דְּאֶתִּין לְעַלְמָא, לִית
לָךְ דָּר דְּלִית בְּהוּ מֵהֵהוּא זְרַעָא
בִישָׁא, וּקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא אֲגַח
בְּהוּ קָרְבָּא, רַבִּי יִצְחָק אָמַר,
וְעַלִּייהוּ כְּתִיב (תהלים קד, לה) : יִתְמוּ
חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וְגו'. מִן
הָאָרֶץ : בְּעַלְמָא דִּין וּבְעַלְמָא
דְּאֶתִי. בֵּיהּ זְמָנָא כְּתִיב, בְּרַכִּי
נַפְשִׁי אֶת ה' הַלְלוּיָהּ. בְּרוּךְ יי
לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

חזי. ואחזי ליחדא רזא דרתִיכין
פְּנִימַאִין, ורתִיכין דלבר, בגין
דיתברך שְׁמַא קדישא בכל
סטריין, ויתיחד פלא פחדא, עילא
ותתא.

פתח ואמר (שמות כג, טו) : ולא יראו
פני ריקם, דא איהו רזא דזקיפו
דאצבען, כד זקיף לון בר נש
לעילא, דבעי דלא לאזדקפא
בריקניא, אלא בצלו ובבעותין
ובברכפאן. ועל דא ולא יראו פני
ריקם. ולא יראו לפני לא כתיב,
אלא פני, רזא דזקיפו דאצבען,
דלא אצטריכו לזקפא למגנא,
כמה דאתמר.

עשרה שליטין דקאמרן, אנון
עשר אמירן לתתא, ברזא
דאתוון רשימין פגוונא דלעילא,
ואלין קיימין בקדמיתא על ההוא
זקיפן דאצבעאן.

דמברך ליה, דכתיב (במדבר ו, כז) :
ואני אברכם.

בגין כך, יסתמר בר נש, בשעתא
דירים ידוי לעילא, למהוי בצלו,
או בברכפאן, או בבעותא, ולא
ירים ידוי למגנא, בגין דאלין
עשרה אנון זמינין ומתערין לגבי
ההוא פרישו דידין, ואי הוא
למגנא, אנון עשרה לטיין ליה
במאתן וארבעין ותמניא לווטין.
והאי איהו דכתיב ביה (תהלים קט,
י) : ויאהב קללה ותבואהו.

וכדין, רוח מסאבא שריא על
אינון ידין, דאיהו ארחיה למשרי
על אתר ריקניא, וברכתא לא
שריא באתר ריקניא. ועל דא
כתיב (בראשית יד, כב) : הרמתי ידי אל
ה' אל עליון, דמתרגמינן בצלו.

ובהאי פרישו דידין, אית רזין
עלאין, בשעתא דאתפרישו
ואזדקפו לעילא, אוקיר בר נש
לקודשא בריך הוא בכמה רזין
עלאין. אחזי ליחדא רזא דעשר
אמירן, בגין ליחדא פלא,
ולאתברכא שְׁמַא קדישא כדקא

[יתרו סז:]

(שַׁבַּת-קֹדֶשׁ; שְׁמוֹת רמג-רמד)

וּבָהָא כָּל סִטְרָא דְקִדּוּשָׁה אֲתֵאָחַד
לְעִילָא לְאַרְמָא, כְּדִין כָּל סִטְרִין
אַחֲרָנִין אֲתַכְפִּיין כְּלָהוּ, וְאוּדָן
לְמַלְכָא קִדְיִשָׁא.

תָּא חֲזִי, בְּרִזָּא דְקִדְשָׁה אִיהוּ מְלֶךְ,
וּכְהֵן וּמִשְׁמֵשׁ תַּחֲוֹתִיהָ, בֵּין לְעִילָא
בֵּין לְתַתָּא. אֵית מְלֶךְ לְעִילָא, דְאִיהוּ
רִזָּא דְקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, וְאִיהוּ מְלֶךְ
עֲלָאָה, וְתַחֲוֹתִיהָ אֵית כְּהֵן, רִזָּא דְאוּר
קְדֻמָּאָה, דְקָא מִשְׁמֵשׁ קָמִיהָ, וְדָא
אִיהוּ כְּהֵן דְאֶקְרִי גְדוּל, סִטְרָא
דִּימִינָא.

אֵית מְלֶךְ לְתַתָּא, דְאִיהוּ כְּגוּוּנָא
דְהָהוּא מְלֶךְ עֲלָאָה, וְאִיהוּ מְלֶךְ עַל
כְּלָא דְלְתַתָּא. וְתַחֲוֹתִיהָ אֵית כְּהֵן
דְמִשְׁמֵשׁ לִיהָ, רִזָּא דְמִיכָאֵל כְּהֵנָּא
רַבָּא, דְאִיהוּ לִימִינָא. וְדָא אִיהוּ רִזָּא
דְמַהִימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, סִטְרָא
דְקִדּוּשָׁה.

בְּסִטְרָא אַחֲרָא, דְלָאו אִיהוּ סִטְרָא
דְקִדּוּשָׁה, אֵית רִזָּא דְאִיהוּ מְלֶךְ, וְהָא
אוּקְיָמְנָא דְאֶקְרִי (קִהֲלַת ד, יג): מְלֶךְ זְקֵן
וּכְסִיל, וְתַחֲוֹתִיהָ אֵית כְּהֵן אוּן, וְדָא
הוּא רִזָּא דְכְּתִיב (הוֹשֵׁעַ יב, ט): וַיֹּאמֶר
אֶפְרַיִם אֲךָ עֲשֵׂרְתִי מִצָּאתִי אוּן לִי,

בְּגִין דְחִילָא דָּא, שְׁלֵטָא עַל הָהוּא
עוּבָדָא דְעֵבֵד יִרְבְּעִים. וְאַלְמָלָא
דְאַשְׁכַּח חִילָא דָּא, לָא יְכִיל לְאַצְלָחָא
בְּהָהוּא עוּבָדָא.

רִזָּא דְמַלְכָּה, בְּשַׁעֲתָא דְהָאִי מְלֶךְ וְהָאִי
כְּהֵן אֲתַכְפִּיין, וְאַתְבְּרוּ, כְּדִין כָּל
סִטְרִין אַחֲרָנִין אֲתַכְפִּיין, וְאוּדָן לִיהָ
לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּדִין קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא שְׁלִיט בְּלַחֲוֹדוּי עִילָא
וְתַתָּא, כְּמָה דְאֵת אָמַר (ישעיה ב, יא):
וְנִשְׁגַּב יְיָ לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא.

כְּגוּוּנָא דָּא, וְרִזָּא דָּא מִמֵּשׁ, עֵבֵד
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאַרְעָא, דְתַבְּר
מְלֶךְ זְקֵן וּכְסִיל, וְדָא הוּא פְּרַעָה,
בְּשַׁעֲתָא דְאֵתָא מִשָּׁה לְפְרַעָה, וְאָמַר
(שְׁמוֹת ה, ג): אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא עֲלִינוּ,
פְּתַח וְאָמַר, לֹא יִדְעֹתִי אֵת יְיָ, וּבְעָא
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּיתְיָקֵר שְׁמִיהָ
בְּאַרְעָא, כְּמָה דְאִיהוּ יְקִירָא לְעִילָא.
כְּיוּן דְאֵלְקִי לִיהָ וּלְעַמִּיהָ, אֲתָא וְאוּדִי
לִיהָ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

וּלְבַתֵּר אַתְבְּר וְאַתְכְּפִיָּא הָהוּא כְּהֵן
אוּן, יִתְרוּ, דְמִשְׁמֵשׁ תַּחֲוֹתִיהָ, עַד
דְאֵתָא וְאוּדִי לִיהָ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, וְאָמַר בְּרוּךְ יְיָ אֲשֶׁר הִצִּיל
אֶתְכֶם וְגו', עֲתָה יִדְעֹתִי כִי גְדוּל יְיָ
וְגו', וְדָא הוּא כְּהֵן אוּן, סִטְרָא
אַחֲרָא, דְאִיהוּ סִטְרָא שְׁמָאֵלָא. וְדָא

לוֹן טָרַפָּא, כְּמָה דְאִוְקִימְנָא דְכְתִיב
 (מְשָׁלִי לֹא, טו) : וּתְקַם בְּעוֹד לִילָה וּתְתִן
 טָרַף לְבֵיתָהּ וְחֵק לְנַעֲרֹתֶיהָ. כְּדִין,
 כְּלָהּ בְּחֵדוּ פִתְחֵי וְאִמְרֵי (תְּהִלִּים סז, ב) :
 אֱלֹהִים יַחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ
 סְלָה. כַּד רוּחַ צְפוּן אֶתְעַר וְנָחִית
 לְעֵלְמָא, נָשִׁיב וְאִמַר, לְדַעַת בְּאֶרֶץ
 דְּרַכָּךְ בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ. כְּנֹר
 בְּשַׁעֲתָא דְאִיהוּ מְנַגְנָא בֵּיה בְּהֵהוּא
 רוּחָא, פִּתַח וְאִמַר יוֹדוּף עַמִּים כְּלָם.
 דְּוֹד כַּד הָוָה קָם, וְאֶתְעַר עָלֶיהָ רוּחַ
 קְדָשָׁא, פִּתַח וְאִמַר (שֵׁם ז-ח) : אֶרֶץ
 נִתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ,
 יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי
 אֶרֶץ. בְּגִין לְאִמְשָׁכָא טִיבוּ דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, מְעִילָא לְתַתָּא. לְבַתַר אֶתָּא
 דְּוֹד בְּרוּחַ קְדָשָׁא, וְסִדְר לֹון כְּחֻדָּא,
 אֶסְתַּכַּל בְּכָלָא הָאֵי קָרָא דְכְנוּרָא,
 דְשְׁלִימוּ דִיקָרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 עִילָא וְתַתָּא.

בְּשַׁעֲתָא דְשָׂאֵר עַמִּין אֶתְכַפִּיין, אֶתִּיין
 וְאוּדָאן לִיה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, פִּיּוּן
 דְאַנּוּן אֶתְכַפִּיין וְאוּדָן לִיה, כְּדִין
 אֶשְׁתַּלִּים יְקָרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 עִילָא וְתַתָּא. בְּשַׁעֲתָא דְאֶתָּא מֹשֶׁה

אִיהוּ רְזָא דְאִמְרָה רַחֵל, כַּד חֲמַאת
 דְמִיתַת, כְּמָה דְכְתִיב (בְּרֵאשִׁית לֵה, יח) : בֶּן
 אוֹנִי. וּבְגִין דָּא אוֹחֵי יַעֲקֹב, וְאִמַר בֶּן
 יַמִּין, וְלֹא בֶּן אוֹנִי, סֵטֵר יְמִינָא, וְלֹא
 שְׂמָאלָא.

וְכִיּוּן דְהֵהוּא מֶלֶךְ וְכֵהֵן אוּדוּ
 לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאֶתְבָּרוּ קָמִיהָ,
 כְּדִין אֶסְתַּלַּק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בִּיקְרִיָה עַל כְּלָא, עִילָא וְתַתָּא, וְעַד
 דְאֶסְתַּלַּק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָה,
 כַּד אוּדָן אֶלִין קָמִיהָ, לָא אֶתִּיְהִיבַת
 אוּרִייתָא. עַד לְבַתַר דְאֶתָּא יִתְרוּ,
 וְאוּדֵי וְאִמַר, עֲתָה יִדְעַתִּי כִי גְדוּל יְיָ
 מְכָל הָאֱלֹהִים, בְּרוּף יְיָ אֲשֶׁר הִצִּיל
 אֶתְכֶם וְגו'. כְּדִין אֶסְתַּלַּק קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָה, עִילָא וְתַתָּא,
 וְלְבַתַר יְהִב אוּרִייתָא בְּשְׁלִימוּ,
 דְשְׁלִטְנוּ עַל כְּלָא.

רְבִי אֶלְעָזָר פִּתַח וְאִמַר (תְּהִלִּים סז, ד) :
 יוֹדוּף עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּף עַמִּים
 כְּלָם, תָּא חֲזִי, דְוֹד מְלָכָא קָם וְשַׁבַּח
 וְאוּדֵי לְמֶלֶכָא קְדִישָׁא. וְהוּא אֶשְׁתַּדַּל
 בְּאוּרִייתָא, בְּהֵהִיא שַׁעֲתָא כַּד רוּחַ
 צְפוּן אֶתְעַר, וְהָוָה בְּטַשׁ בְּאַנּוּן נִימִין
 דְכְנוּרָא, וְכְנוּרָא הָוָה מְנַגֵּן וְאִמַר
 שִׁירָה וְכו', וּמָה שִׁירָה הָוָה קָאִמַר.

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעֲתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 אֶתְעַר לְגַבֵּי כָּל אַנּוּן רְתִיכִין, לְמִיְהִב

כט סיון

אבל בס', בה סלקין, בגין דאיהי ס'נה, איהי ס'לם לסלקא בל',
ע, בה מסתפל וביה מצפה, ורזא דמלה וכל עין לך תצפה.

פ, בה כל לשון לך תשבח, בזמנא דסליק לאתריה, וכי כען לא
משבחין ליה כל לשון, לא, עד דיתקיים קרא (זכריה יד, ט) : והיה
יהו"ה למלך, למלך ודאי באת ל', ובההוא זמנא יתקיים כל פה
וכל לשון יתנו הדר למלותך.

צ, בההוא זמנא אתמר בה (משלי יד, לד) : צדקה תרומם גוי, ולית
צדקה אלא צלותא הא אוקמוהו, ואיהי אימא עלאה דנחתא
לגבי צדק ואתעבידת צדקה, ואתכליל י"ה בתרויהו, בצדיק
וצדקה, ק, בההוא זמנא יסלקון ליה קלין דצלותין קלין
דאורייתא, ובההוא זמנא יהא הקל קול יעקב (בראשית כז, כב).

ר, ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר אתן (ישעיה מא, כז). ש,
בה (שם נז יט) : שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יהו"ה ורפאתיו,
לרחוק שנתקרב, דקרוב קרוב הוה. ת, בה (איכה ד, כב) : תם עונך
בת ציון, לא יוסיף להגלותך.

הקדמה אחרת לתקוני הזוהר

[יז.] בראשית ברא אלהי"ם וגומר, כתיב (דניאל יב, ג) : והמשכלים
יזהרו כזהר הרקיע וגומר, אלין אנון רבי שמעון בן יוחאי
וחבריו, רבי אלעזר בריה, ורבי אבא, ורבי יוסי, ורבי חייא, ורבי
יצחק, ושאר חבריא, דאזדהרו זהירו לעילא כזהר הרקיע, מאי
כזהר, אלא כד עבדו האי חבורא, אסתכמו עליה לעילא, וקראו

לִיה סֵפֶר הַזֹּהַר, וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים בֵּיה יְהוּן נְפִישֵׁין כִּכְכָּבִים
 לְעוֹלָם וָעֶד, דְּלֹא אֶתְחַשֵּׁיךְ נְהוּרָא דְלַהוּן לְעָלַם וּלְעֵלְמֵי עָלְמִין,
 בְּהֵהוּא זְמַנָּא דְאֶתְחַבֵּר הָאִי חֲבוּרָא, רְשׁוּתָא אֶתְיָהִיב לְאַלְיָהוּ
 לְאַסְכְּמָא עִמָּהוּן בֵּיה, וּלְכָל מְאִרֵי מְתִיבְתָא דְלְעִילָא וְתַתָּא, וְכָל
 חֵיילִין דְּמִלְאָכִין עֲלָאִין, וְנִשְׁמַתִּין עֲלָאִין, לְמַהוּי עִמָּהוּן
 בְּאַסְכְּמוּתָא וְרַעוּתָא כְּחַדָּא.

פְּתַח אֲלִיָּהוּ וְאָמַר, רַבּוּן עָלְמִין דְּאַנְתָּ הוּא חָד וְלֹא בְּחֻשְׁבָּן, אַנְתָּ
 הוּא עֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין, סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין, לִית מַחְשְׁבָה
 תְּפִיסָא בְּךָ כָּלִל, אַנְתָּ הוּא דְאַפִּיקַת עֶשֶׂר תְּקוּנִין, וְקָרִינָן לוּן עֶשֶׂר
 סְפִירָן, לְאַנְהָגָא בְּהוּן עָלְמִין סְתִימִין דְּלֹא אֶתְגַּלְיִין, וְעָלְמִין
 דְּאֶתְגַּלְיִין, וּבְהוּן אֶתְכְּסִיַּאת מְבַנֵי נְשָׂא, וְאַנְתָּ הוּא דְקָשִׁיר לוּן,
 וּמִיַּחַד לוּן, וּבְגִין דְּאַנְתָּ מְלָגָאוּ, כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִן חֲבֵרִיָּה
 מֵאֵלִין עֶשֶׂר, אֶתְחַשֵּׁיב לִיה כְּאֵלוּ אַפְרִישׁ בְּךָ.

וְאֵלִין עֶשֶׂר סְפִירָן אַנּוּן אֲזֵלִין כְּסֻדְרָן, חַד אַרְיָךְ, וְחַד קְצָר, וְחַד
 בֵּינוּנֵי, וְאַנְתָּ הוּא דְאַנְהִיג לוּן, וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָךְ, לֹא לְעִילָא
 וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מְכָל סְטָרָא, לְבוּשֵׁין תְּקִינַת לוּן, דְּמַנְיָהוּ פְּרַחִין
 נִשְׁמַתִּין לְבַנֵי נְשָׂא, וְכִמָּה גּוּפִין תְּקִינַת לוּן, דְּאֶתְקָרִיאוּ גּוּפָא
 לְגַבֵי לְבוּשֵׁין דְּמַכְסִיִין עֲלִיהוּן, וְאֶתְקָרִיאוּ בְּתַקּוּנָא דָּא, חֻסְדָּא
 דְּרוּעָא יְמִינָא, גְבוּרָה דְּרוּעָא שְׂמָאלָא, תְּפָאֶרֶת גּוּפָא, נְצִיחַ וְהוּד
 תְּרִין שׁוּקִין, וִיסוּד סִינּוּמָא דְּגּוּפָא אוּת בְּרִית קֹדֶשׁ, מְלָכוּת פֶּה
 תּוּרָה שְׁבַעֲל פֶּה קָרִינָן לִיה.

ל סיון

חכמה מוחא איהו מחשבה מלגו, בינה לבא ובה הלב מבין, ועל
 אלין תרין כתיב (דברים כט, כח): הנסתר ליהו"ה אלהינו, פתח
 עליון איהו פתח מלכות, ועליה אתמר (ישעיה מו, י): מגיד מראשית
 אחרית, ואיהו קרקפתא דתפלי, מלגו איהו יו"ד ה"א וא"ו
 ה"א, דאיהו ארח אצילות, איהו שקיו דאילנא בדרועוי וענפוי,
 כמיא דאשקי לאילנא, ואתרבי בההוא שקיו.

רבון העולמים, אנת הוא עלת העלות, סבת הסבות, דאשקי
 לאילנא בההוא נביעו, ויההוא נביעו איהו כנשמתא לגופא,
 דאיהו חיים לגופא, ובך לית דמיון ולית דיוקנא מכל מה דלגו
 ולבר, ובראת שמיא וארעא, ואפיקת מנהון שמשא וסיהרא
 וככביא ומזלי, ובארעא אלנין ודשאין וגנתא דעדן ועשבין
 וחיוון ועופין ונונין ובני נשא, לאשתמודעא בהון עלאין, ואיך
 יתנהגון בהון עלאין ותתאין, ואיך אשתמודעאן מעלאי ותתאי,
 ולית דידיע בך כלל. [יז:] ובר מינדך לית יחידא בעלאי ותתאי,
 ואנת אשתמודע אדון על כלא, וכל ספירן כל חד אית ליה שם
 ידיע, ובהון אתקריאו מלאכיא, ואנת לית לך שם ידיע, דאנת
 הוא ממלא כל שמהן, ואנת הוא שלימו דכלהו, וכד אנת תסתלק
 מנהון, אשתארו פלהו שמהן כגופא בלא נשמתא.

אנת חפים ולא בחכמה ידיעא, אנת הוא מבין ולא מבינה
 ידיעא, לית לך אתר ידיעא אלא לאשתמודעא תוקפך וחילך
 לבני נשא, ולאחזאה לון איך אתנהיג עלמא בדינא וברחמי,
 דאנון צדק ומשפט, כפום עובדיהון דבני נשא, דין איהו גבורה,

מִשְׁפָּט עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, צְדָק מַלְכוּתָא קְדִישָׁא, מֵאזְנֵי צְדָק
 תְּרִין סְמְכֵי קְשׁוּט, הֵינן צְדָק אֹת בְּרִית, כִּלְא לְאַחֲזָאָה אִיךְ
 אֲתַנְהִיג עֲלֵמָא, אֲבָל לֹא דְאִית לָךְ צְדָק יְדִיעָא דְאִיהוּ דִין, וְלֹא
 מִשְׁפָּט יְדִיעָא דְאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מְכַל אֲלִין מְדוּת כִּלְל.

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְשׁוּן מְלִין עַל יַדְךָ, דְהָא רְשׁוּתָא אֲתִיְהִיב
 לָךְ לְגַלְאָה רְזִין טְמִירִין עַל יַדְךָ, מַה דְלָא אֲתִיְהִיב רְשׁוּ לְגַלְאָה
 לְשׁוּם בַּר נֶשׁ עַד כְּעַן. קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וְאָמַר, לָךְ יְהוּ"ה
 הִגְדִּלָּה וְהִגְבוּרָה וְכוּ' (דְבָרֵי הַיָּמִים א' כט, יא), עֲלֵאִין שְׁמַעוּ אַנּוּן דְמִיכִין
 דְחִבְרוּן, וְרַעֲיָא מְהִימְנָא אֲתַעְרוּ מִשְׁנַתְכוּן, הִקִּיצוּ וְרַנְנוּ שְׁכֵנֵי
 עָפָר (יְשַׁעְיָה כו, יט), אֲלִין אַנּוּן צְדִיקָא דְאַנּוּן מְסִטְרָא דְהָהוּא דְאֲתַמַּר
 בְּהַ (שִׁיר הַשִּׁירִים ה, ב) : אָנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר, וְלֹא אַנּוּן מֵתִים, וּבְגִין דָּא
 אֲתַמַּר בְּהוּן הִקִּיצוּ וְרַנְנוּ וְכוּ', הִקִּיצוּ אַנְתָּ וְאַבְהֵן, רַעֲיָא מְהִימְנָא
 אֲתַעַר אַנְתָּ וְאַבְהֵן לְאַתְעָרוּתָא דְשְׁכִינְתָּא דְאִיהִי יִשְׁנָה בְּגָלוּתָא,
 דְעַד כְּעַן צְדִיקָא כִּלְהוּ דְמִיכִין וְשִׁינְתָּא בְּחוּרִיהוּן.

מִיָּד יְהִיבַת שְׁכִינְתָּא תְּלַת קָלִין לְגַבֵּי רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְיִימָא לִיָּה
 קוּם רַעֲיָא מְהִימְנָא, דְהָא עֲלָךְ אֲתַמַּר (שָׁם) : קוּל דְדוּדֵי דוּפֶק לְגַבְּאֵי
 בְּאַרְבַּע אַתְוּוֹן דִּילִיָּה, וְיִימָא בְּהוּן, פְּתַחֲי לִי אַחֲתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי
 תַּמְתִּי, דְהָא תַם עוֹנָךְ בַּת צִיוֹן, לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוּתְךָ (אֵיכָה ד, כב).

א תמוז

שְׂרָאֲשֵׁי נִמְלָא טָל (שיר השירים ה, ב), מַאי נִמְלָא טָל, אֶלָּא אָמַר
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אַנְתָּ חֲשִׁיבַת דְּמִיּוּמָא דְּאַתְחָרַב בֵּי מְקַדְשָׁא
 דְּעָא לְנָא בְּבִיתָא דִּילִי, וְעָא לְנָא בִּישׁוּבָא, לֹאוּ הָכִי, דְּלָא עָא לְנָא
 כָּל זְמַנָּא דְּאַנְתָּ בְּגִלוּתָא, הָרִי לָךְ סִימָנָא שְׂרָאֲשֵׁי נִמְלָא טָל,
 ה"א שְׂכִינְתָא בְּגִלוּתָא, שְׁלִימוּ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ אִיהוּ טָל,
 וְדָא אִיהוּ יו"ד ה"א וַא"ו, וְה"א אִיהִי שְׂכִינְתָא דְּלָא מְחוּשְׁבִין
 ט"ל, אֶלָּא יו"ד ה"א וַא"ו, דְּסִלִּיקוּ אַתְוּוֹן לְחֻשְׁבִין ט"ל,
 דְּאִיהוּ מְלִיא לְשְׂכִינְתָא מְנַבְּיעוּ דְּכָל מְקוּרִין עֲלָאִין, מִיַּד קָם
 רַעֲיָא מְהִימָנָא, וְאַבְהָן קְדִישִׁין עֲמִיָּה, עַד כָּאן רָזָא דִּיחֻדָּא,
 מְכַאן וְאִילָךְ פְּרַשְׁתָּא קְדַמָּא דְּסִתְרִי אֹרִייתָא.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, בְּרָאֲשִׁית בְּרָא אֱלֹהִי"ם, סוּד יְהוָה
 לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם (תהלים כה, יד), סו"ד אֵלִין אַנּוּן שְׁבַעֲיִן
 אַנְפִּין, דְּאַתְפָּרַשׁ מִלֵּת בְּרָאֲשִׁית בְּהֵאִי פְּרַשְׁתָּא.

תקונא קדמא

בְּרָאֲשִׁית, ב' רֵאֲשִׁית, זֶה הַשַּׁעַר לִיהוָה צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ (תהלים
 קיח, כ), דָּא אִיהוּ תְּרַעָא דְּצְדִיקָא, דְּאִית לוֹן רְשׁוֹ לְאַעְלָא תַּמָּן,
 וְאַחֲרָנִין וְדִלָּאו אַנּוּן [יח.] צְדִיקָא, אַתְדַּחֲיִין מִתַּמָּן, בְּה רְשִׁימִין
 וּמְצוּיִרִין וּמְתַחֲקִין דִּיּוֹקְנִין דְּעֲלָאִין וְתַתָּאִין, צִיּוּרָא דְּאָדָם
 רְשִׁימָא תַּמָּן, וְאִיהוּ דְּמוּת אָדָם, רְשִׁימָא דְּאַרְיָה תַּמָּן לִימִינָא,
 וְרְשִׁימָא דְּשׁוּר לְשִׁמְאָלָא, וְרְשִׁימָא דְּנִשְׂרָא בְּאַמְצַעִיתָא, וְרָזָא
 דְּמִלָּה וּדְמוּת פְּנִיָּהם פְּנִי אָדָם, וּפְנִי אַרְיָה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם

וְכוּ' (יחזקאל א, י), לְכֹל חַיּוֹתָא אַרְבַּע אַנְפִּין, אֵלִין אַרְבַּע אַתּוּן
 דְּשָׂמָא קְדִישָׁא דִּיהוּ"ה, דְּנִהִיר בְּהוּן, מְלֻכָּא דְּכֻלְהוּ חַיּוּן דָּא
 אָדָם, דְּאִיהוּ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, דְּסֻלִּיק בְּחֻשְׁבָּן חָד, דְּמֹת
 אָדָם דָּא שְׂכִינְתָא קְדִישָׁא, דְּאִיהִי דִּיּוֹקְנִיה.

אִיהִי חוֹתָם דִּילִיָּה, וְעֵלָה אֶתְמַר (שיר השירים ח, ו) : שְׁיִמְנִי כַחוֹתָם
 עַל לִבִּי, דְּהָכִי אֶמְרַת שְׂכִינְתָּא, אַף עַל גַּב דְּאַנְתָּ תְּסַתְּלַק לְעֵילָא,
 דִּיּוֹקְנִךָ לָא אֶתְעֵדִי מִנְּאִי לְעֵלָם, כְּהַהוּא חוֹתָם דְּבַהּהוּא אֶתְר
 דְּאֶתְדַבֵּק בֵּיה רְשִׁימוּ דְּמֵאֲרִי חוֹתְמָא, לָא אֶתְעֵדִי מִנִּיה דִּיּוֹקְנָא
 דְּחוֹתְמָא, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בֵּיה, וּבְגִין כַּךְ אֶמְרָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
 בְּגִלוֹתָא, שְׁיִמְנִי כַחוֹתָם עַל לִבִּי, כְּרְשִׁימוּ דְּתַפְלִין דִּיד דְּאֲנוּן
 לְקַבֵּל לְבָא, כַּחוֹתָם עַל זְרוּעָךְ, כְּתַפְלִין דְּרִישָׁא דְּאֲנוּן תְּלִיין
 רְצוּעִין לְכֹל סְטָרִין עַל לְבָא וּדְרוּעָא, וּבַהוּן אֲנוּן רְשִׁימִין דְּאֲנוּן
 עֲמִיה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְעוּד שְׁיִמְנִי כַחוֹתָם דָּא חוֹתָם דְּאוֹת
 בְּרִית קֹדֶשׁ, וְהוּא אוֹת בְּרִית שְׁבַת קֹדֶשׁ וַיָּמִים טוֹבִים.

כִּי עֲזָה כַּמּוֹת אֶהְבֶּה, תְּקִיפָא אִיהִי אֶפְרָשׁוֹתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא וּשְׂכִינְתָּא מִיִּשְׂרָאֵל, כְּפָרִישׁוּ דְּנִשְׁמַתָּא וְרוּחָא וְנִפְשָׁא
 מְגוּפָא, וְתוּ כִּי עֲזָה כַּמּוֹת אֶהְבֶּה, כִּד יִשְׂרָאֵל מִיַּחַדִּין שְׂמָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרַחֲמֵימוּ, וְאַמְרֵי הַבּוֹחֵר בְּעַמּוּ יִשְׂרָאֵל
 בְּאַהֲבָה, קָשָׁה כְּשָׂאוֹל קִנְאָה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיהִי מְקַנֵּי
 עַלִּיָּהוּ, בְּזִמְנָא דִּיִּפְקוּן מִן גְּלוּתָא, דְּאִיהוּ יְהֵא בְּהַהוּא זְמַנָּא
 קִנְא וְנוֹקָם וּבַעַל חָמָה, רְשָׁפִיהָ רְשָׁפִי אֵשׁ, בְּהַהוּא זְמַנָּא יִתְעַר
 שְׂמָאֵלָא בְּשִׁלְהוּבִין דִּילִיָּה.

ב תמוז

דְּאֲנוּן רִשְׁפֵי אֵשׁ, שְׁלֵהֶבֶת י"ה, וְיוֹקִיד כְּמָה הִיכָלִין דְּבַתֵּי עֲבוּדָה זָרָה, וְיִטּוּל נּוֹקְמִין מֵעַמְלֵק, דְּאִיהוּ אוּמֵי בְתָרִין אַתּוּן דְּשָׂמָא קְדִישָׁא דְּאֲנוּן י"ה, לְנַטְלָא נּוֹקְמָא מִנִּיהּ, הָדָא הוּא דְכַתִּיב (שְׁמוֹת יז, טז) : וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל יַד כִּס י"ה, וְדָא אִיהוּ רִשְׁפֵי אֵשׁ שְׁלֵהֶבֶת י"ה.

וְיִשְׂרָאֵל אָמְרִין, רַבּוּן עֲלָמָא, אַף עַל גַּב דְּאֲנָא בְּגָלוּתָא מְרַחֲקָא מִמֶּךָ, שְׂיִמְנֵי כַחוּתָם עַל לְבָךְ, וְלֹא יִתְעַדֵי מִינָן דִּיּוֹקְנָךְ, דְּאִיהִי חוּתָם דִּילָךְ, שְׂכִינְתָא דִּילָךְ, דְּבְגִינָה אַנְתָּ הוּיִת דְּכִיר לָן בְּגָלוּתָא, וְחוּתָמָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְדָאי אִיהִי שְׂכִינְתָא.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא, ב' אִיהִי וְדָאי, בָּהּ פְּתַחַת אוּרִייתָא בְּב', וְדָא בְּרֵאשִׁית ב' רֵאשִׁית, ב' אִיהוּ וְדָאי, אוּצְרָא דְכֻלָּא, עֲלָה אֶתְמַר (יְשַׁעְיָה לג, ו) : יִרְאֵת יְהוָה הִיא אוּצְרוֹ.

תְּקוּנָא תְּנַיִנָא

בְּרֵאשִׁית, תְּמָן יִרְא"ת, מָה אֲשַׁתָּאר מֵאִינוּן אַתּוּן, ש"ב, וְרָזָא דְמִלָּה שָׁב [יח:] בְּיִרְאֵת יְהוָה, וְאִם לִית דְּחִילוֹ לִית חֲכָמָה, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ אִם אִין יִרְאָה אִין חֲכָמָה, בְּגִין דִּיִּרְאָה הִיא אוּצְרָא לְחֲכָמָה, אִיהִי גְנִיזוֹ דִּילָהּ, אִיהִי טְמִירוֹ דִּילָהּ, אִיהִי בֵיתָא דְמִלְכָא.

וְדָא תְּקוּנָא תְּלִיתָא כְּגוּנָא דָא

בְּרֵאשִׁית, רֵא"ש בֵּי"ת, וְרָזָא דְמִלָּה בְּחֲכָמָה יִבְנֶה בֵּית (מְשָׁלִי כד, ג), וּמָאן דְּבַעֵי לְמַחְזִי לְמִלְכָא, לִית לִיהּ רְשׁוֹ לְמַחְזִייה אֶלָּא בְּבִיתִיהּ, וְרָזָא דְמִלָּה חֲכָמָה לָא אֲשַׁתְּמוּדְעָא אֶלָּא בְּבִיתִיהּ.

כְּגוֹנוֹנָא דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא דְאִיהוּ יְהוּ"ה, לָא אֲשַׁתְּמוּדַע
 לְנָבִיא וְחוּזָה אֶלָּא בְּהִיכְלִיָּה, דְאִיהוּ אֲדִנִּי, וְרָזָא דְמַלְאָה וִיהוּ"ה
 בְּהִיכַל קְדָשׁוֹ (חֲבִקוּק ב, כ), וְאִיהִי כְּלִילָא מְשַׁבְּעָה הִיכְלִין, מְשַׁבְּעָה
 אֲרַעִין, וְעַלְיֵיהּ אָמַר דָּוִד (שָׁם קטז, ט) : אֶתְהַלֵּךְ לְפָנַי יְהוּ"ה בְּאַרְצוֹת
 הַחַיִּים, וְעֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא אִיהוּ כְּלִיל שְׁבַע רְקִיעִין, וְעַלְיֵיהּ
 אָמַר דָּוִד (שָׁם קטו, טז) : הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לִיהוּ"ה, וְלִית יְדִיעָה כְּלָל
 בְּמַלְכָּא וּבְמַלְבוּשֵׁיהּ וּבְתַקּוּנֵיהּ לְבַר נֶשׁ בְּעֶלְמָא, עַד דִּיעוּל לְבֵיתֵיהּ
 וְלְהִיכְלִיָּה, דְאִיהִי ב', וְעֵלָּה אֶתְמַר (יְשַׁעְיָה נו, ז) : כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה
 יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים.

וּמָאן דְאִיהוּ אָדָם בְּדִיוֹקְנָא דְעֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, עַלְיָה נְאָמַר אִין
 תְּפִלָּתוֹ שֶׁל אָדָם נִשְׁמַעַת אֶלָּא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וְהָא אוֹקְמוּהָ מְאֲרִי
 מִתְנִיתִין, וּמָאן דְנָטִיר בְּרִית, אֶתְקַרֵּי אִישׁ תָּמִים, וְתַמָּן בְּרַאשִׁית,
 בְּרִי"ת א"ש, דְנָטִיר לִיָּה מְאֲשָׂא דְגִיָּהֲנָם, אֲבָל מָאן דְאַתְעַסֵּק
 בְּאוֹרֵייתָא וְנָטִיר לָהּ, אֶתְקַרֵּי אָדָם, בְּדִיוֹקְנָא דְהַהוּא דְלַעִילָא, הָדָא
 הוּא דְכְּתִיב (יְשַׁעְיָה מד, יג) : כִּתְּפֹאֶרֶת אָדָם לְשַׁבַּת בַּיִת, תָּא חֲזִי, כָּל
 מָאן דְנָטִיר אוֹת בְּרִית, דִּיוֹקְנֵיהּ רָשִׁים בְּשַׁכְּנִנְתָּא וְצַדִּיק, וּמָאן
 דְאַשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא, דִּיוֹקְנֵיהּ רָשִׁים בְּעֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא.

תְּקוּנָא רְבִיעָא

בְּרַאשִׁית, כְּתִיב (תְּהִלִּים קיח, יט) : פִּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק אָבֹא בָם אוֹדָה
 י"ה, פִּתְחוּ לִי דָא אֲנוּן תְּרִין עַפְעַפִּי עֵינָא, דְאֲנוּן פִּתְחִין וְסִגְרִין,
 וְעַלְיֵיהּ אֶתְמַר (שְׁמוֹת כה, כ) : וְהָיוּ הַכְּרָבִים פְּרָשִׁי כְּנָפִים לְמַעְלָה,
 אֲלִין תְּרִין כְּרוּבֵי עֵינָא, פְּרָשִׁי כְּנָפִים עַפְעַפִּי עֵינָא, וְעוֹד פִּתְחוּ לִי
 שַׁעְרֵי צְדָק אֲלִין אֲנוּן תְּרִין עֵינִין.

ג תמוז

בְּזִמְנָא דְאַנוּן מְסַתְּפְלִין בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל, אֲתַמַּר בְּהוּן וּפְנִיָּהֶם אִישׁ
אֶל אָחִיו, וּבְזִמְנָא דְלֹאוּ אֲנוּן מְסַתְּפְלִין בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל, הָא נְחָשׁ
עֲקֻלְתוֹן תַּמָּן, עֲלִיָּה אֲתַמַּר (רות א, יז) : כִּי הַמּוֹת יִפְרִיד וְגוֹמֵר.

תְּלַת גְּוֹנֵי עֵינָא אֲנוּן תְּלַת אַבְהֹן, דְּאֲתַמַּר בְּהוּן (שְׁמוֹת ו, יד) : אֵלֶּה
רְאִשֵׁי בֵית אֲבֹתָם, בַּת עֵין דְּאִיְהִי דְקִיקָא זְעִירָא, דָּא שְׂכִינְתָא
דְּאֲשַׁתְּפַת בְּאַבְהֹן, וְעֵלָּה אֲתַמַּר (תְּהִלִּים יז, ח) : שְׁמִרְנִי כְּאִישׁוֹן בַּת
עֵין, וְכֹלָא בְּרִזָּא דְבְּרֵאשִׁית, תַּמָּן רְאִשׁ"י תַּמָּן ב"ת.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן עַל רַגְלוֹי וְאָמַר, רַבּוּן עָלְמִין אֲפַתַּח עֵינֵי
לְאַסְתְּפְּלָא בְּהוּן לְעֵילָא, אָבֹא ב"ם בְּאַרְבְּעִים וּתְרִין אַתְּוּן
דְּשָׂמָא מְפָרֵשׁ, לְמַנְדַּע כָּל אֶת וְאֶת עַל [יט]. תִּיקוּנִיָּה, בְּרֵאשִׁית
וְכוּ', וְהָאֲרִץ הִיְתָה תְּהוּ וְכֹהוּ, וְאַנוּן אֲב"ג ית"ץ, קר"ע שט"ן,
נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק, שק"ו
צי"ת, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, כָּל אֶת וְאֶת אִית
לִיָּה מְאָמַר וְאִית לִיָּה נְתִיב, עֲשֵׂר אֲמִירָן אֲנוּן, וְל"ב שְׁבִילִין,
וְכֹלְהוּ תְּלִיין מִן אִי"ה, וְדָא אִיְהוּ אָבֹא בָּם אוֹדָה י"ה (תְּהִלִּים קיח,
יט) אִי"ה בְּחוּשְׁבָּן אוֹד"ה י"ה, י"ה חֲכָמָה וּבִינָה, א' כְּתָר
עֲלָאָה, וְאַנוּן שְׁבַע סְפִירָן כְּלִילָן בְּשִׁבְעַ שְׁמָהֶן.

וְכֹלְהוּ כְּלִילַת לוּן בַּת שְׁבַע, וְלִית סְפִירָה מְכֹלְהוּ סְפִירָן דִּיהֵא
לָהּ רְשׁוּ לְאַרְקָא בְּרַכָּאן וְלֹאֲשַׁפְּעָא לְתַתְּאִין, אֲלָא בְּבַת שְׁבַע,
בְּגִין דְּאִיְהִי קְשׁוּרָא דְכֹלְהוּ סְפִירָן, דְּאִי סְפִירָן הוּוּ מְרִיקִין לְבַר
מִינָהּ הָוָה פְּרוּדָא, וּבְגִין דָּא לִית רְשׁוּ לְאַרְקָא סְפִירָה לְשׁוּם אַתְר

בַּר מִינָה, לְגַבִּי תִתְּאִין, וּבְגִין דָּא אֲתִמַּר בָּהּ (יִרְמִיָּה ט, כב): אֶל
 יִתְהַלֵּל חָכָם בְּחַכְמָתוֹ וְגוֹמַר, כִּי אִם בְּזֹאת, בְּזֹאת יִבֵּא אֲהַרֵן אֶל
 הַקֹּדֶשׁ (וַיִּקְרָא טז, ג), דְּלִית רִשׁוֹ לְנָבִיא וְחַכְיָמָא לְמַנְדַּע לְעֵילָא שׁוּם
 מִדַּע אֶלָּא בָּהּ, וּבְגִינָה אֲתִמַּר (שְׁמוֹת יט, ג): וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל
 הָאֱלֹהִים, וְדוֹד בְּגִינָה אָמַר (תְּהִלִּים קלב, ד-ה): אִם אֶתְּן שְׁנַת לְעֵינַי
 לְעַפְעַפֵּי תְנוּמָה, עַד אֲמַצָּא מָקוֹם לִיהוֹ"ה, אִיהוּ שְׁלִימוֹ דְּאָדָם,
 שְׁלִימוֹ דִּיחֻדָּא, שְׁלִימוֹ דְּשָׂמָא קְדִישָׁא, שְׁלִימוֹ דְּכָל סְפִירָה
 וּסְפִירָה.

תְּקוּנָא חֲמִישָׁא

בְּרֵאשִׁית, ב' רֵאשִׁית, נְקוּדָה בְּהִיכְלִיָּה, וְהֵאִי נְקוּדָה אִיהִי
 מַחְשְׁבָה סְתִימָא, אֲדַהְכִי הָא אֵלֶיהוּ אֲזִדְמִן לְגַבִּיָּה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן,
 אָמַר לִיָּה רַבִּי רַבִּי, וְהָא ב' פְּתִיחָא אִיהִי, אִם כֵּן בְּמֵאִי אִיהִי
 מַחְשְׁבָה סְתִימָא בָּהּ, אֶלָּא בְּרִישׁ הוֹרְמְנוּתָא דְמַלְכָּא, בּוֹצִינָא
 דְקַרְדִּינוּתָא, כַּד מְדִיד מְשִׁיחָא, הֵאִי נְקוּדָה, נְפִיק מִינָה קו,
 דְסְתִימִים נִיצוּצָא, הֵהִיא מַחְשְׁבָה כְּגוּוּנָא דָּא ׀, בְּקַדְמִיתָא אִיהִי
 מ"ם סְתִימָא, וְכַד אֲתַפְּשֵׁט קו דְאִיהִי ו' מִן הַמְדָּה, אִיהִי
 אֲתַפְּתַחַת וְאֲתַעְבִּידַת ב', וְדָא בְּרֵאשִׁית ב' רֵאשִׁית, נְקוּדָה
 בְּהִיכְלִיָּה. וְכַד אִיהִי ׀ סְתִימָא, אִיהִי מ"ם רַבְתָּא מְלִסְרָבָה
 הַמְשֻׁרָה (יִשְׁעִיָּה ט, ו), וְאֲתַעְבִּידַת עֲזָקָא.

וּבְגִינָה אֲתִמַּר לְגַבִּי כְּלָה, תְּהֵא לִי מְקוּדְשָׁת בְּטַבְעַת זו ׀, וְעֵלָה
 אֲתִמַּר קוּטְרָא בְּגוּלְמָא, נְעוּץ בְּעֲזָקָא.

ד תמוז

וְאִיהִי לָא חַוּוּר וְלָא סוּמַק וְלָא אוּכַם וְלָא יְרוּק וְלָא גְוּוּן כְּלָל, וְכַד
 אֲתַפְשֵׁטָא לְאַנְהָרָא, אִיהִי עֲבִידַת גְּוּוּנִין לְאַנְהָרָא. וְרָזָא דְמִלָּה
 עוּטָה אֹר כְּשִׁלְמָה וְכוּ' (תהלים קד, ב), כַּד אִיהִי אֹר מְעוּטָף וְלָא
 אֲתַפְשֵׁט, וְאִיהוּ סְתִים, אֲתַקְרִי אֲוִיר, אֹר סְתִים בְּאֵת יו"ד, נְקוּדָה
 בְּהִיכְלִיָּה.

כַּד אֲפִיק י' מֵאֲוִי"ר, אֲתַגְלִיא או"ר, וְדָא אִיהוּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי
 אֹר (בְּרֵאשִׁית א, ג), וְחֲמִשׁ זְמַנִּין אֹר אֲנֹן בְּעוּבְדָא דְבְּרֵאשִׁית, וְאֲנֹן
 ה', וְעֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר (ישעיה מ, יב): מִי מָדַד בְּשַׁעְלוֹ מַיִם, וְדָא דְרוּעָא
 יְמִינָא, וְאִיהוּ גְוּוּן חַוּוּר, וְשָׁמַיִם בְּזֶרֶת תַּכְּן, דָּא דְרוּעָא שְׂמַאלָא,
 דְאִיהוּ גְוּוּן סוּמַק, וְכָל בְּשַׁלְשׁ עֶפְר הָאָרֶץ, דָּא גּוּפָא עֲמוּדָא
 דְאֲמַצְעִיתָא, וְדָא גְוּוּן יְרוּק, וְשָׁקֵל בְּפִלְס הָרִים [יט:] וְגַבְעוֹת
 בְּמֵאזְנִים, תְּרִי סְמִכֵי קְשׁוּט, וְהֵאֵי ה' אִיהִי אֲתַפְשֵׁטָא לְאַנְהָרָא
 בְּחֲמִשׁ גְּוּוּנִין, דְאֲנֹן חֲמִשׁ זְמַנִּין אֹר, י' אִיהִי מְדָה דִילָּה, ה'
 עֲלָאָה חֲמִשׁ אֹר, ה' תַּתְּאָה חֲמִשׁ גְּוּוּנִין דְנִהָרִין בְּהוּן חֲמִשׁ אֹר,
 וְכַד אֲתַפְשֵׁטָא ה' עֲלָאָה לְאַנְהָרָא בְּה' תַּתְּאָה, בְּחֲמִשׁ גְּוּוּנִין דִילָּה,
 מִיַּד אֲתַפְשֵׁט ו' לְגַבָּה, וְדָא אִיהוּ נוּטָה שָׁמַיִם כִּירִיעָה, דְוָדָאִי כַּד
 אִיהִי נִהִירָא בְּגְוּוּנִין דִילָּה, אֲתַמַּר בְּה' (בְּרֵאשִׁית ט, טז): וַרְאִיתִיָּה לְזִכֹּר
 בְּרִית עוֹלָם, וַרְאִיתִיָּה בְּתַכְשִׁיטָהָא, כְּכֹלָה דְמַתְקַשְׁטָא לְגַבִּי בְעֲלָה,
 וּמִיַּד נוּטָה שָׁמַיִם כִּירִיעָה, דְאֲתִי בְעֲלָה לְגַבָּה.

וְדָא אִיהוּ רָזָא דְקוּ הַמְדָה דְאִיהוּ ו', מֵהֵהִיא מְדָה דְאִיהִי י', וְלִבְתַּר
 דְאִיהִי נְטִלָא שְׂמָא קְדִישָׁא, אֲתַעֲבִידַת אִיהִי מְדָה מִתַּתָּא לְעִילָא.

כְּמָה דְנִקּוּדָה י' אִיהִי מְדָה לְעֶשֶׂר יְרִיעַן, כִּךְ אִיהִי אִמָּה מְסֻטְרָא
 דְאוֹת ו', כְּלִילָא מֵעֶשֶׂר אֲמוֹת, הֲדָא הוּא דְכִתְיִב (שְׁמוֹת כו, טז) : עֶשֶׂר
 אֲמוֹת אַרְךְ הַקָּרֶשׁ, וְדָא י', וְאִמָּה ה' עֲלָאָה, וְחֲצִי הָאִמָּה ה' תַּתְּאָה,
 אַרְךְ הִירִיעָה הָאֲחַת דָּא ו', וְאִמָּי אֲתִקְרִי ה' תַּתְּאָה חֲצִי הָאִמָּה,
 בְּגִין דְאֲתִקְרִי מִצָּה פְרוּסָה לְחָם עוֹנִי.

וְהֵאִי נִקּוּדָה כַּד סִלְקָא לְגַבֵּי א' דְאִיהוּ אֲוִירָא סְתִימָה, אֲתִקְרִי קַמ"ץ,
 קוּמְץ סְתִימָה, בְּגִין וְקַמְץ הִכְהֵן מִשָּׁם מְלָא קַמְצוֹ (וַיִּקְרָא ב, ב), וְאִיהִי
 מִחֲשָׁבָה סְתִימָא, ם סְתִימָא, מִפְתָּחָא דִילָהּ מָאִי נִיהוּ פִת"ח, וְדָא
 ו', וְאִיהוּ נְטוּי כְּגוּוֹנָא דָא א, כַּד אֲתִפְרִישׁ מִנִּקּוּדָה אִיהוּ רְקִיעַ פְּתוּחָ
 וְדָאִי.

נְטוּי עַל רָאשֵׁי הַחֲתִיָּה דְאִיהִי נִיצוּצָא דְקַמ"ץ, הֲדָא הוּא דְכִתְיִב
 (יְחִזְקִאל א, כב) : וְדַמּוֹת עַל רָאשֵׁי הַחֲתִיָּה רְקִיעַ, מָאֵן חֲתִיָּה דָּא מְלָכוֹת,
 דְאִיהִי נִיצוּץ לְתַתְּאָה מִן רְקִיעַ, כְּגוּוֹנָא דָּא א, מָאֵן רְקִיעַ דָּא צְדִיק,
 וְהֵאִי אִיהִי חֲתִיָּה אֲשֶׁר תַּחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, רָאשֵׁי הַחֲתִיָּה דְלְתַתְּאָ
 נְצַח וְהוּד.

וְאִית חֲתִיָּה עֲלָאָה כְּגוּוֹנָא דָּא ץ וְדָא י' עֲלָאָה דְאִיהִי עַל הַרְקִיעַ,
 וְאִיהִי מִחֲשָׁבָה עֲלָאָה, כְּתֵר בְּרִישָׁא דְכֻלָּהּ, רְקִיעַ דִילָהּ ו' עֲלָאָה,
 וְהֵאִי אִיהִי עֲטָרַת תַּפְאָרֶת, רָאשֵׁין דִילָהּ תְרִין דְרוּעִין.

וְאִיהִי עֲטָרָה בְּרָאשׁ אַבָּא וְאִימָא, וְאִיהִי כְתֵר עֲלָאָה וְדָאִי, וְרִישֵׁין
 דִילָהּ לְעִילָא אַנּוּן אַבָּא וְאִימָא.

ה תמוז

אִיהִי י' בְּכָל אֶתֶר, קוֹצָא דִּילָהּ לְעִילָא, וְגִיּו דִּילָהּ בְּאַמְצָעִיתָא,
וְסוּפָא דִּילָהּ לְתַתָּא, כְּלָלָא דְאַתְרוּן דְשָׁמַא מְפָרֵשׁ.

רִישָׁא דִּילָהּ לְעִילָא בְרָזָא דְטַעֲמִי, וְגִיּו דִּילָהּ בְּאַמְצָעִיתָא בְרָזָא
דְאַתְרוּן, גּוּפָא לְתַרְוִייהוּ, וְקוֹצָא דִּילָהּ לְתַתָּא בְרָזָא דְנִקּוּדִי, וְלְתַתָּא
אִיהִי הָאִי נְקוּדָה מִיָּם נוֹקְבִין, וְלְעִילָא מִיָּם דְכוּרִין, רְקִיעַ
בְּאַמְצָעִיתָא כְּגוּוּנָא דָּא א, עֲלָה אֶתְמַר (בְּרַאשִׁית א, ו) : וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין
מַיִם לְמַיִם.

וְהָאִי אִיהוּ מַחְלוּקָת שְׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם, דְּאִיהוּ סוּפָה לְהִתְקַיֵּים,
וְלֹאֲעֲלָא שְׁלָם וַיְחוּדָא בְּתַרְוִייהוּ, וְלֹאוּ מַחְלוּקָת דְּפְרוּדָא, כְּגוּן
מַחְלוּקָת קֶרַח וְעֵדְתוֹ בְּאַהֲרֹן, וּמַחְלוּקָת הָאִי דְּאִיהוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם,
כְּגִין דְּמַיִם תַּתָּאִין אֲנוּן בּוֹכִין וְאַמְרִין, אֲנִן בְּעֵיִן לְמַהוּי קָדָם מְלָכָא
עֲלֵת הָעֲלוֹת, וּבְעֵן לְסִלְקָא לְעִילָא, רְקִיעַ אֶפְרִישׁ בִּינֵייהוּ, עַד
דְּעֲלֵת הָעֲלוֹת שְׁוִי לֹון שְׁוִין, י' מְסֻטָּרָא דָּא, וַי' מְסֻטָּרָא דָּא, ו'
בְּאַמְצָעִיתָא, כְּגוּוּנָא דָּא יו"י דְּאִיהִי א, וְאַלִּין כְּלָהוּ קְרַבִּין לְעֲלֵת
הָעֲלוֹת, וְרָזָא דְּמְלָה וַיַּעַשׂ אֱלֹהִי"ם אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים,
וְאַנּוּן שְׁוִין, הָדָא הוּא דְכָתִיב (יִשְׁעִיָּה ל, כא) : וְהָיָה אֹור הַלְּבָנָה כְּאֹור
הַחֲמָה.

תָּא חֲזִי קַמ"ץ אִיהוּ סְתִים בְּאֶת י' מְכָל סְטָרָא, עִילָא וְאַמְצָעִיתָא
וְתַתָּא, וְדָא קוּמְץ סְתִים בְּתַלְתַּת סְפִירָן, פְּתִיחוּ דִּילִיהּ אִיהוּ בְּחֵמֵשׁ
אוֹר, דְּאַנּוּן חֵמֵשׁ אֶצְבָּעָן עֲלָאִין וְאַנּוּן ה' עֲלָאָה, [כ.] חֵמֵשׁ
אַאֲאָא, דְּאַנּוּן אוֹר אוֹר אוֹר אוֹר, חֵמֵשׁ זְמַנִּין, חֵמֵשׁ נְהוּרִין
דְּעוּבְדָא דְּבְרַאשִׁית, וְנִקּוּדָא דְּלֵהוּן אֲאֲאָא חֵמֵשׁ דְּסִלְקִין לְעֶשֶׂר.

וְרָזָא דְמַלְאָה וְהֵנָּה אֲנַחְנוּ מְאַלְמִים וְגוֹמֵר, וְהֵנָּה קָמָה אֶלְמָתִי וְגַם
נִצְבָּה (בְּרֵאשִׁית לז, ז), דָּא א' בְּחַל"ם, דְּאִיהוּ לְעִילָא מְכָל נְקוּדִין,
בְּקוּמָה זְקִיף, וּבִיָּה אֶסְתַּלֵּק יוֹסֵף בְּחַלְמָא, וְכֵן יַעֲקֹב, הֲדָא הוּא
דְכָתִיב (שָׁם כח, יב): וַיַּחְלֵם וְהֵנָּה סָלַם מִצָּב אֶרְצָה וְרֵאשׁוּ מִגִּיעַ
הַשְּׂמִימָה, דָּא א דְּאִיהוּ רֵאשׁ, וְהֵנָּה מְלֹאכִי אֱלֹהִי"ם עֲלִים וַיִּרְדִּים
בו, אָמְרוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, עוֹלִים תְּרִי, וַיִּוֹרְדִים תְּרִי, וְאֲנוּן אֶאֱאָ.

וְהֵאֵי אֶת דְּאִיהִי אֶל"ף חַל"ם דְּאִיהִי בְּאַמְצָעִיתָא, אִיהִי כְּתָר עֲלָאָה
דְּאַסְחָר עַל רֵישָׁא דְעֵמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, וּבְגִין דָּא וְהֵנָּה תְּסַבִּינָה
אֶלְמָתִיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוִין לְאַלְמָתִי (שָׁם לז), הֵאֵי כְּתָרָא אֶתְמַר בָּהּ (תְּהֵלִים
ק"ח, כב): אָבֶן מְאִסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֵאשׁ פְּנָה, וְאִיהִי אֲבִנָּא
דְּאַתְגַּזְרַת דְּלָא בִידִין, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (דְּנִינְאֵל ב, לד): עַד דִּי הִתְגַּזְרַת
אָבֶן דִּי לָא בִידִין וְגוֹמֵר, וּבְגִין דְּלָא אֲשַׁכְּחֵן לָהּ אֶתְר מֵאֵן אֶתְגַּזְרָא,
שְׂאֵלִין מְלֹאכִיָּא קְדִישִׁיא אִיָּה מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלָא אֲשַׁכְּחִין
לָהּ אֶתְר, עַד דְּאָמְרִין בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוּמוֹ.

וְהֵאֵי אָבֶן אִיהִי סְגוּלַת מְלָכִים, אִיהִי שִׁיחַת מְלֹאכִי הַשְּׂרַת, שִׁיחַת
חִיּוֹן וְשָׂרְפִים וְאוֹפְנִים, שִׁיחַת כָּל עֲלָאִין וְתַתְּאִין, יְדִיעַת שְׂמִשָּׂא
וְסִיְהָרָא בְּעֵתִים, עֵת וְזִמָּן לְכֻלָּא.

כָּל טַעְמֵי וּנְקוּדֵי וְאַתּוּן כְּלִילָן בָּהּ, קָלָא דְבוּר וּמַחְשָׁבָה, כְּלִילָן
בָּהּ, אִיהִי כְּתָר תּוֹרָה, וְכְתָר כְּהוֹנָה, וְכְתָר מְלָכוּת, וְאִיהִי תְּגָא בְּרִישׁ
כָּל אֶתּוּן, כְּגוּוּנָא דָּא שׁ.

הודפס
לעילוי נשמת
עומר רחמים בן
סלימה ומנחם ז"ל
נלב"ע
כ"ה שבט תשפ"ו
ת.נ.צ.ב.ה.

הודפס לזכות

ליאל ז'אן בן אהובה
וחנה בת לאה מרים הי"ו
אור בן חנה ותהילה בת
אזמרה לדה הי"ו

וכל נשמות ישראל הזקוקים להפקד
בדבר ישועה ורחמים שיפקדו בזרע
של קיימא בקרוב, אמן כן יהי רצון!

ולהבדיל לעילוי נשמת:
יהודה ליאון בן יעקב
וקומה ז"ל
נפ' ח"י ניסן תשפ"ו
ת.נ.צ.ב.ה.

זכות הדפסת בי"ת
ומשניות זהר
יכול להיות שלך או
לעילוי נשמת קרוב
משפחתך!
אלפי דפי גמרא
אלפי פרקי משנה
ותוספתא
נ"ך ודפי זהר לזכותך!

זכות שבועית: 180 ₪

זכות חודשית: 520 ₪

להקדשות: 058-3273775

14	לימוד יומי: בבלי: חולין מה ירושלמי: בבא קמא מג תוספתא: גטין א נ"ך: דברי הימים ב לב משניות: סוטה ו זהר: שמות א עמ' רלא-רלב	יום כיפור קטן, ערב ראש חודש תמוז		יום ראשון	כט
		סו"ז תפילה 10:15 הצות היום 12:38 שקיעה 7:46 צה"כ לשיטת ר"ת ... 8:59	עלות השחר (דק 72) ... 4:18 נץ החמה 5:30 סו"ז קר"ש - מג"א ... 8:07 סו"ז קר"ש - גר"א ... 9:04		
15	לימוד יומי: בבלי: חולין מז ירושלמי: בבא קמא מד תוספתא: גטין ב נ"ך: דברי הימים ב לג משניות: סוטה ז זהר: שמות א עמ' רלג-רלד	א' דראש חודש תמוז		יום שני	ל
		סו"ז תפילה 10:16 הצות היום 12:38 שקיעה 7:46 צה"כ לשיטת ר"ת ... 8:59	עלות השחר (דק 72) ... 4:18 נץ החמה 5:30 סו"ז קר"ש - מג"א ... 8:07 סו"ז קר"ש - גר"א ... 9:04		
16	לימוד יומי: בבלי: חולין מז ירושלמי: בבא מציעא א תוספתא: גטין ג נ"ך: דברי הימים ב לד משניות: סוטה ח זהר: שמות א עמ' רלה-רלו	ב' דראש חודש תמוז		יום שלישי	א
		סו"ז תפילה 10:16 הצות היום 12:39 שקיעה 7:47 צה"כ לשיטת ר"ת ... 9:00	עלות השחר (דק 72) ... 4:18 נץ החמה 5:30 סו"ז קר"ש - מג"א ... 8:07 סו"ז קר"ש - גר"א ... 9:04		
17	לימוד יומי: בבלי: חולין מה ירושלמי: בבא מציעא ב תוספתא: גטין ד נ"ך: דברי הימים ב לה משניות: סוטה ט זהר: שמות א עמ' רלז-רלח	ג' דראש חודש תמוז		יום רביעי	ב
		סו"ז תפילה 10:16 הצות היום 12:39 שקיעה 7:47 צה"כ לשיטת ר"ת ... 9:00	עלות השחר (דק 72) ... 4:18 נץ החמה 5:30 סו"ז קר"ש - מג"א ... 8:08 סו"ז קר"ש - גר"א ... 9:04		
18	לימוד יומי: בבלי: חולין מט ירושלמי: בבא מציעא ג תוספתא: גטין ה נ"ך: דברי הימים ב לו משניות: גטין א זהר: שמות א עמ' רלט-רמ	ד' דראש חודש תמוז		יום חמישי	ג
		סו"ז תפילה 10:16 הצות היום 12:39 שקיעה 7:47 צה"כ לשיטת ר"ת ... 9:00	עלות השחר (דק 72) ... 4:18 נץ החמה 5:30 סו"ז קר"ש - מג"א ... 8:08 סו"ז קר"ש - גר"א ... 9:05		
19	לימוד יומי: בבלי: חולין נ ירושלמי: בבא מציעא ד תוספתא: גטין ו נ"ך: יהושע א משניות: גטין ב זהר: שמות א עמ' רמא-רמב	תחילת מחזור ג' של לימוד נ"ך		יום שישי	ד
		סו"ז תפילה 10:16 הצות היום 12:39 שקיעה 7:48 צה"כ לשיטת ר"ת ... 9:01	עלות השחר (דק 72) ... 4:18 נץ החמה 5:30 סו"ז קר"ש - מג"א ... 8:08 סו"ז קר"ש - גר"א ... 9:05		
20	לימוד יומי: בבלי: חולין נא ירושלמי: בבא מציעא ה תוספתא: גטין ז נ"ך: יהושע ב משניות: גטין ג זהר: שמות א עמ' רמג-רמד	שבת קודש פרשת חקת		יום שבת	ה
		סו"ז תפילה 10:17 הצות היום 12:40 שקיעה 7:48 צה"כ לשיטת ר"ת ... 9:01	עלות השחר (דק 72) ... 4:18 נץ החמה 5:30 סו"ז קר"ש - מג"א ... 8:08 סו"ז קר"ש - גר"א ... 9:05		

הדלקת נרות (דק 40): 7:08 (דק 20): 7:28

מוצש"ק לשיטת ר"ת: 9:01

'תמוז' ראשי תבות ז'מני ת'שובה מ'משמשים ו'באים, פי אז מתחיל הרבע האחרון
 של השנה, וצריכים להתחיל להתכונן לימי ראש השנה הקדושים!
 (משיחותיו של מו"ר הרה"צ שליט"א)